

17. DEFTER

irimpeks

muellifi: Seyid hacı Muhammed Sükrü ibn-i Ahmed Ata-i damat
kelimevi (G.R) shi 23

Muhammed ibn-i Tirmizi diyor ki "Ben Rabbimi menamda
1000 kere rüyet ettim"

Tirmizi her görüşte Rabbine dedi: "Ya Rabbi zevat-i imandan
korkarım. Rabbimiz ona cevaben "Sabah namazı süneti ile farz
arasında şu duayı oku." (Bizim tebihattaki ya hayyum, ya kum
ya be diusserrmatati vel arj.....)

Aynı kitabda:

Dünyada ibadlara ubudiyet ve ibadet kafe-i ibada (kullara)
farzdır ve lazımdır mehzum kabilindendir. Bynlerin şu farkı
vardır:

Ubudiyet ibadette ekradır. Zira ubudiyet Cnab-u Hak-
kın hükmüne rızadır.

ibadet Allah u Teala hz'lerinin razı olduğu şeyleri işlemek
ve kulluk etmektir.

İbadet dünyada farz olup ahirette saktır. Ve ubudiyet
dünya ve ahirette gayr-i sabittir.

= **ALEMLER** (Tasavvufçulara göre)

Alem-i lehut: Zetullah. Alem-i ha taayyün. alem-il itlak.
arvo-i mutlak. Vüud-ul mahz. Vüud-u mutlak. Umm-ul kitab
Beyan-il mutlak. Nokta-i basite. Gayb-u gayb.

Alem-ul Ceberuti: Taayyün-ul evvel. Tecelli-il evvel. Akli-i evvel.
Cevher-i evvel. Ruh-u izafi. Ruh-u külli. Gayb-i mudaf. Kitab-i
mübin. Hakikat-i muhammediye. Alem-i melekut. Alem-i hayal
vermisal. Taayyün-ü soni. Tecelli-i soni. Siderhül munteha.

Alem-i emir. Alem-ül Berzah-ül sütra. Alem-i takvil.

Alem-i mülk: Alem-i şehade. Alem-i gök. Alem-i his.

Alem-i onasir. Alem-i eflak. Alem-i mevalid ve/orş verna
fahlehu.

Alem-i nasut: Ey meratibe-il insaniyetil cemiet-il ovalim-
il erbaat-i sabikeki kullika (Yani insan) (insanda cemal/muş).

Lahut aynası → Ceberut

Ceberut aynası → melekut

Melekut aynası → mülk

Mülkün aynası → nasut

Kitabın adı: Miftah-ül mearif seyğ Ek-ul Kemal
İbrahim hakki erzinani^{seyh}

Kesf-ül meali şerh-i bed'il emali.

• Tasavvufçulara GÖRE İMAN:

- 5 kısımdır. 1- iman-i taklidi. 2- iman-i ilmi. 3- iman-i
ayn. 4- iman-i hak. 5- iman-i hakikat

Avamın imanı → Taklidi dir. Delil ve burhan sahiblerinin
imanı ilmi dir. Müşahade ve mukasefe erbarın imanı hak tır.

Vakıfların imanı → hakikat tır. Hakikat-ül hakikiyeye vasıl
olanların imanı 6. mertebeye iman olur ki bunlara ulema-i mur-
selin tesmiye ederler. Bunlar umum mukasefe ve malumat
gaybiyenin intişafından menp olmuşlardır.

- Hase Allahı kim yarattı diyene; Sonsuzu kim yaptı?, Sonsuzun
işni kim başalttı? gibi mantıq sorudur. Çünki zaman ve mekânın
sahibine zamana ait soru sorulamaz. Mekana ait suallere

mekansız olana sormak mekansızlığıyla mekân lığı eşit olduğunu iddia etmek kadar gülünçtür.

- Kendisini atomlarla izah eden, ihtimale, maharetine nasıl sahip çıkabiliyor.

= **AKIL**: (Tasavvufçulara göre):

Akil soyut (mucerred) bir cevherdir, bedene tedbir ve tasarruf faaliyetleri ile müteallik değildir. Tefterani şöyle diyor: "Bu bir cevherdir, ne cisimdir ne de cisimlidir, fiillerinde hiç bir cisme baplı değildir".

asım efendimiz "Allah'ın ilk yarattığı şey akıldır".

Akil zaruriyat ve zaruriyatın dışındaki nazarîyata intikal edip ötekleri şahadele taşıyandır. Bunu tefekkür kuvvası yapar. Akil bir nurdur. Tefekkür ile idrak eder. Bunun aşığı yolları başlanır.

Akil netice tesir eder. Akil, zatı itibarıyla, maddeden bir cevherdir, fiilinde ise maddeye yakınlık vardır.

Akil, vasıtalarla görülen olanların, müşahade ve duygularla anlaşılabilen şeylerin, kendisiyle idrak edildiği bir cevherdir.

Akil, insanın sadrını, görsünü de açar, dar dünyasını genişlendirir.

Eşyadan; 1- Zahirde görünüşünden ne olduğu. 2- Hisselerle, duygularla alınan bilinen. 3- Akil ve sezi ile bilinen bilgiler. Bunuda aklın hadimi basavvire gücü şekillendirir.

Akil sınırlandırmak emindedir ve bu nedenle "bap" anlamındaki "ikal" (kelimelerinden türetilerek) akıl diye isimlendirildi.

Akil rabbini bir nurdur.

İnsanın bedeni gökter gibi 7 kottır. 1- Deri 2- Et. 3- Damar
4- Sinir 5- Kemik 6- ilik 7- Kil

Aklın zıddı cehalettir. Bir şey öğrenmek için diyet verilir.
Akılda birşeyi bilme valeti dendiği için akla aynı zamanda
"diyet" denir.

muhakeme: doğruyu yanlışlayıp bulma.

idrak: doğruyu kavramak.

Kullanamıyorsan akıl seni kullanıyor, koldır ate. Yoksa kibir ve
gurur kaynağın olur. Aklını kurban et. Yoksa o seni kurban eder.
Büüne kadar sektiklerin hep aklındandı. Aklın gereği akli
ölçü yapmamaktır. Çünkü dehasundakiler göre karar verir. Dehas-
undakiler göpaldikçe kararları hep değişir. Bizi boş işlerle up-
ragtıran, dünya ile meşgul eden hep bu akıl değilmi?

Hı Musa as peygamber oldupü halde Hı Hı az as min pine akıl
erdiremedide sen mi akıl erdireceksin... ötekire musanın akli
ermedide senin aklını ercek...! Bu akıllan kurtulursan başka
akıllarla tanışursun. Aklın ve zannın hududundan çık.

Kontrolsüz akıl yol kesen çekiya gibidir.

Akil sana ayak bağıdır, kurtul ondan.

'Ben' in me'ul oldupüna bir delilde: Bu "BEN" in izine
ne kadar ne koyarsanız koyun "ben"; dolduramazsınız. Tüm
kainatı da izine koyarsanız dolmaz.

Bizim deşimiz karşımızdadır.
Ben her yerde beni arıyor.

Genellikle 'ben' i bedensimizi kastederiz.

"Her olumsuzlama bir belirtmedir". Olumsuzlama, ortadan kaldırma, yok sayma yoludur. Hazır bulduğumuzu yok saydığımızda, başka bir söylemle onu kapsayıp daha ötesine gittiğimizde ne olur, neyi buluyor arayışdır. Bir şeyin özüne ulaşmak için onun ne olduğuna değil ne olmadığına bakarak varılır. İşte daha ötesine gidemediğimiz bir noktaya vardığımızda olumsuzlamaları yaptıığımızda şu noktaya varırız. Öze. Ben'in ne olduğunu anlamamızın bir yoluda; ne olmadığını belirleyerek ortaya çıkarabiliriz. Olumsuzlama, ya da ne olmadığını söylemek onun niteliklerini kesinlikle inkâr etmek anlamına gelmez. Yalnızca belirli bir niteliğe indirgenemeyeceği anlamına gelir. Hele bir düşün: Kimi kimden çıkarayım. Ya da kimin kimden daha üstün ve değerli olduğunu iddia edelim.

Soru sormak dışarıya sesleniştir. Sorgulama ise içeriye.

SIR:

s:129 "Hayatının sırr-ı hakikati şudurki: Tecelli-i Ehadîyele , cihve-i Samedîyele ayneliktir"

Hakikat esmaya bakar. Mahiyet sifata bakar.

Hayatın Sırr-ı Hakikati → aynelik yapıyorsa, o zaman bu bir gemidir, bir vücudu var. Ama birisi sır.

Hayvanda, bitkilerde, cinlerde, meleklerde ve şeytânlarda da hayat var. Çünkü sır var. Bu sır latifesi insanın hayatına imtiyaz kılıyor. Bu sır → esmaya bakıyor görünüyor. Esmanın -hangi esma olduğunu bilemiyorum ama esma olduğu kesin.

Bu biye numine bırakmış. Bu numinenin adı sır. Sırrın sırrı var olunca o da Zatı sıfata bakıyor onlaşıyor.

Zatı sıfatları: Vahdaniyet^①. Beda^②. Kıdem^③. Vücut^④.
(Muhalefeti^⑤ Lil havadis) (Kıyam-ı^⑥ Bi Nefsibi)^⑦. Tekvün^⑧.

1- Birinci Sır → Tecelli-i Ehadîyet
→ Cihre-i Samedîyet } ayneliktir.

Zatı gösteren esmaya bakar. Hani esmalarda → Esma-i Zatiye

Bu sır latifesi → Esma-i Zata bakar. → Esma-i Asiliye

2. Sır ise → Zat-ı Sıfata bakar. Yukarıda geçen ve Zatı ala-
kadar eden sıfata bakıyor. Artık vücut mu? Yeya Bekayamı?
bakıyor şimdilik bilmiyorum.

Sır tabiri demek mülkün arka tarafı. melekut tarafı.

Hayvanlarda da vücut var. O zaman vücut ayıktı.

"Hayvanların sırr-ı hakikati: Bütün alme fealli eden esmanın
nokta-i mihrakiyesi

hükümünde

bir cemiyette

Zat-ı Ehad-ı Samede

Ayneliktir" 5:129

Burası çok güzel işah ediyor.

1- Alme bakıyor.

2- Tümüne cemi.

mülkün cemini kendine gösteriyorsa, yani mülk tarafına →

sır. Onun melekut tarafına ise → melekut tarafı oluyor.

"nokta-i mihrakiyesi hükümünde"

bu kilit cümle.

"Camiyetle" bu da ikinci kilit..

aynıdır bu da 3cü kilit kelimesi.

'Bütün alemi tealli eden emanin' bu da 4cü kilit cümlesi

Bunları bir araya getirip alt alta toplarsa esma-i Zatiye
görünür. Onunda bizdeki numinesi. Acaba **Allah** mı? bunun
bizdeki karşılığı sır mı? Çünkü netice olarak **Allah** 'da esmadır.
Allah, Samed, ehad, Vacib-ül vücud. Bunları Zati esma

Ben olan 'ene' varlıktan çıkmadı. Ruhumdan, hayatımdan,
aklımdan veya varlıktan söylen hülase değil. Tam tersine
herşey "ene" den çıkmış. Bu tarafımız yani 'ene'miz varlıktan
sözülmüş değil, herşey oradan çıkmış... bu konumumuz **Allah** isminin
özünü tecellisinin bizdeki karşılığı...

"Ene" karşılığı → vücudu kâinattan değil.

→ Aynı değil.

→ Sücud-u harisi yoktur. Mahluk değil berzah.

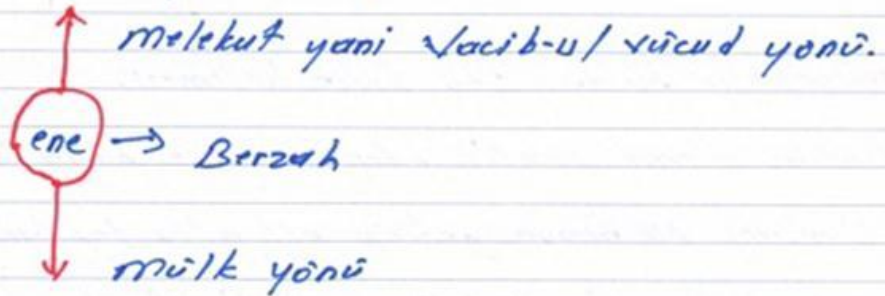
→ Vacib değil. Mahluk değil. Berzah.

→ Herşeyin kaynağı fakat kendisinin hiç bir
belirlemesi yoktur.

İşte bunun gibi sayacağımız sıfatların
cemine 'ene' diyoruz. Bu aslında **Allah** gibi
komprim. Cem-ül cem, Cami-ül rydad. İşte
Lafzullahın en cami aynemiz "Ene" dir.

Bunu Nachikire anlatma.

Bunun mehlukat yönüne yani:

vacib-ul vücud yönümüz → Esmâ-i Zatiyye → Sırrın sırrı.
mülk yönüne bakan yönümüz → Esmâ-i Filîye → Sırrımız.

Esmâ-i Filîyenin perdesiz tecellisi → Arşır.

Esmâ-i Zatiyyenin perdesiz tecellisi ise → Arş-ı azamımız.

Sır meşh-ul mutlak değil. 2 kişi arasında olan şey, şahsın kendisinin bildiği 2 ve 3 cu şahısların bilmediği...

Bana ait kimseye diyemediyim sırrım. Bu yoktur değil. Var ama varlığı bana ait. İşte sırda böyle. Bu latifanın adı sır. Yoksa sır meşh-ul mutlak değil.

Alemimde bana has olup düşünemediğin tarafım → sırrım.
Bana ait olup ifade edemediyim, manlarım, lafızla girmeyen, hissimin içine girmeyen tarafımda → sırrın sırrı.

- Adetullah kanunlarına benzemiyen esmanın tecellisine de sır deniyor. Yani madde bir yerde olabilirken güneş bir anda her yerde ama hiç bir yerde değil. İşte buna güneşin "nuraniyet sırrı" deniyor.

- Bahiri olmayan, görünmeye vücud mertebelerine sır denir.

- Mana mertebelerine sırlar denir.

sirr-i kainat olan → asım efendim fetih ve keşfetmiş.

- Kemalin içerisindeki hayat ve ruhu olan manasına sirr.
- Adetullahın yani emanın mukannen tecellisinin dışındaki esbabsız tecellisine sirr.
- Hakikatların bir sonraki mertebesine sirr "şu hakikattan bir sirri vardır"
- Dua ubudiyetin sirridir. Yani Allah sana O hali vermemiş olsaydı sen dua edemezdin. O halitten önce Allahın sana tecellisine sirr denir. Yani sana O hali verinceki bana dua et. Yoksa o duanın ruhu ve hayatı ve sirri olan o halit verilmemiş olursa idi sen dua edemezdin. Demek Dua, bir sirr-i ubudiyettir sirri bu. Duadan sonraki halit değil. Duadan önceki Allahın tecellisi.
- Rahman, Rahim, kerim vs ler istedikleri olmaz. Diğer esmalar kayıtlar. Fakat Allah ismi, ism-i camii olduğundan istediğini yapar istemediğini yapmaz. Bunu ulı sirri denir. Onun bizdeki katulipına da bizim sirrimiz. Bu kendisini keramet, mucize, vs şekillerde görür.

Zemin sifata bakar.

Histündeki cilve & Cemal & Nakışlar ise esmaya bakar.

s. 236 " Sirr-i kainat olan

fılsım-ı muhlakını

fetih ve

keşfeder"

Kainatin sirrini bulmuş → asım efendimiz!

İnsanın sirri olduğu gibi, büyük insan olan Kainatında sirri var.

Büyük insanın sırrını bulursun, küçük kainatın da sırrını bulursun.

asm efendimizin bu keşfi tam kab-ı kavseyne kadar süreci işine alır.

Ahem sır etkisizdir olmaz. Onda sır bulunur fakat kendisinin haberi olmaz. Onun aleminde ananolanması için aklı olması lazım.

Keşfetmek akli'dir.

Fatih ise o mekana sahib olmak

S:441 " nefs-i susturup,

ruhu,

kalbi,

aklı,

sırrı

maaliyata,

vatan-ı asli'lerine

makarr-ı ebedilerine,

ahbab-ı uhrevilerine "

ruhu → maaliyata

kalbi → vatan-ı asli'lerine

aklı → makarr-ı ebedilerine

sırrı → ahabab-ı uhrevilerine

} yetiştirmek için

Bir sıfalamaya görünüyor.

ruh → kalb → akıl → sır

Ruh mahluktur. Sırda mahluk latifedir. İsmi sırdır.

S:474 " Hayat-ı maddiye-i nefsiyeyi bırak.

Kalb ve ruh ve sırrın

derece-i hayatlarına sık, bak; ne kadar geniş bir

daire-i hayatları var. Senin için meyyit olan mâî, müstakbel; onlar için haydır, hayatdır ve mevcuttur."

1- derece-i hayatlarını çık.

2- Bak.

3- ne kadar geniş daire-i hayatları var.

Burada sırrın makamı Daire-i hayatda görünüyor. Ve mahlukatlarki onların derece-i hayatlarına girer bilsin.

devamında

4- Kulb, ruh ve sır → hayatdardır ve mevcuttur.

Demek Ruhu, kalbin sırrın makamı Daire-i hayattan daha yukarı. Orası - daire-i hayat - onların bir şubesi gibi...

→ Mutlak adekullahın dışındaki hadiselerle sır deniyor. Çünkü insan bu fecelliye mütteli dır. Misali: Kocaman sınırın küçücük se - kirdesinde kodlanması adek-i beşeriyeye benzemiyor. İşte bu es - maları o noktaya cenneden sır ism-i şerifidir. Çekirdekten de çıkaran yine SİR esmasıdır.

→ Yine sır esmasının arka tarafı.

S:531 de Sırr-ı imtihan → ervah-ı aliyenin elması gibi cevheler.

Sırr-ı teklif ise → ervah-ı safilenin kömür gibi maddelerinden

→ tasaffi eder

→ ayrılır.

Hülasası: Sırr-ı imtihan → ervah-ı aliyenin elması gibi cevheleri → tasaffi eder.

Sırr-ı teklif ise → ervah-ı safilenin kömür gibi maddelerinden → ayrılır.

Bunu sır esması yapıyor.

- Bilemedipimiz sırımı idi. Sır dı bilemedik. Şimdi bildik şuhud oldu. Yani sır esmasına mehar olduk demektir.
- Sır; esmanın özümü mertebesidir.
- Akilla ihata edilemeyen meratib-i esmadır.
- Risale-i ise, okra biyet-i ilahiyenin intisafı sırrına bakar. Ki esmanın en azam mertebestinin tecellisi ki ona da sır mertebesi. Ama her-
kürün sır esmasının mertebesi farklı farklı.

S:582 " Akla kapı açmak, ihtiyarî elinden almamak
sırr-ı teklif iktiza ediyor "

ihthiyar → Akla. } bakar.
irade → kalbe }

Teklif akla yapılır. Akli olmayana din teklif edilmemiş.
Teklifin sırrı aklın varlığını iktiza ediyor.

Ü zaman: teklif editeni kendinde darsılığını bulma meke-
ne sır esmasının tecellisi ile mümkün. Ü zaman çekirdek
mesabesinden bilfiil aşar olma sürecinin baş rülünü sır
esmasına ait. Bu sürecin bütünlüğüne verilen isimdir.

L:150 " Âdetü o haksızlıkta bir hakperestlik,
o dalalette bir ihlâs,

o dinuslıkta dindarane bir taassüb ve
o nifâkta bir vifak yaparlar,

muxaffak olurlar.

Çünkü samimi bir ihlâs, şerde DAHI OLSA, neticete kalmaz.

Evet ihlas ik kim ne isterse Allah verir"

Burada müslüman, kafir ayrımı yapılmıyor, ki sırda dahi olsa, devlette bile ihlas olsa muvaffak olur. Niye? -ihlas; şariat-ı fitriye demektir. "Allah verir" demek bizzat bildiğimizi anlattığımız Allah değil. Yaaa. Allah ismi hasır, diğer isimlerle camidir ve sıfatlara devlet eder. Hem bütün isimler Allah'ın dir, hıssa isimler Allah değildir. Dolayısıyla "Allah verir"den kast Allahın yani isimlerine, şariat-ı fitriyeye kim uyarsa verir demektir. Adetullahı, şariat-ı fitriyeye, vücud-ı ilmiyeye, hakikat-ı esyaya, Hakikat-ı ilmiyeye, Kavanin-i şariata, mevcudat-ı ilmiyeye kim teffik-i hareket ederse Allah onu muvaffak eder. Bunda kafir, müslüman farketmez. Nasilki çalışırken, buğday ekerken şariat-ı fitriyeye, şariat-ı fitriyeye kim teffik-i hareket ederse Allah verir. Bu dünyada kâşılıp'ı var. İkinci bir ihlas varki sır-ı ihlas, şey-i ihlas-ı hâlis. gibi tabirler var.

Hem nasilki esma-i fiiliye var. Gaffar, Rezzak, Muhyi, Mumit gibi pek çok esma-i fiiliyeleri var. Kim bunların adetullah kanunlarına uyarsa Mahiyet-i Zatiye değil, Allah onları muvaffak eder. Bu Allah'daki kasdim ismi has, esma-i camia yani bütün isimlerin yurupı, camiası, bütünlüğünü demek istiyorum, esmaları kâid ediyorum. El lafzullah da isimdir, Allahın ismidir Rahman, Kerim gibi. Yoksa Mahiyet-i Zatiye, suunat-ı zatiye, sıfat-ı sububiyeye ve zatiye değil.

0 zaman ihlas ikiye ayrılır. 1- ihlas 2- Sırr-ı ihlas,

ihlas-ı etemmi, ihlas-ı tammi, Samimi Ciddi ihlas, islamiyetin sır-ı esası olan, Rıza-yı ilahi olan, kernal-i ihlas, safvet-i ihlas, Samimi ihlas, amel-i salihlerin ruhu esası ihlas, manikere ve bu şeytanlara karşı ihlas kuvvetine dayanmak, kuvvet hakkadır ve ihlasdadır, sizlere bu sır-ı ihlası binaen iltifat ediyorlar, ihlas-ı tammi keranını, Bu killeğin üss-ül esası samimi ihlastır, hakikat-i ihlas, hakiki bir ihlas, islamiyetle en mühim ihlas olduğu, Risale-i Xul'un meslek-i esası ihlas-ı tammi, Âzami ihlas, kernal-i ihlas, Omet niyet bir rehber. O ruhun da ruhu ihlastır", ibadetin ruhu ihlastır (is:85), karametkôrane ihlas, kuvvet-i ihlas, harika ihlas, hakikat-i ihlas, hakiki ihlas, âzami ihlas, ihlas-ı hakiki, samimi ihlas, ilac-i ihlas, en safi bir ubudiyet ihlastır. kuvvet-i ihlas, amel-i salih ihlasla muvaffakiyeti, ihlas birri ile,

Teklif → ihtiyara bakar → bu da akla bakar.

Ehadiyet sirriyle → perdesiz,

→ doğrudan doğruya

→ hususi bir teveccüh ile

} tasarruftur.

m:248" nur olan bütün sıfatıyla ve

nurani¹ olan bütün esmasıyla,

teveccüh-ü ehadiyet

sirriyle"

Sıfatına → nur olan

Esmasına → nurani¹ olan diyor.

s: 562 "Akrebîyet-i ilahiyenin inkişafına bakar,"
akrebîyet-i ilahiyenin inkişafına bakar"

Demek risalet → Sıfata bakıyor.

nübüvet → Esma'ya bakıyor

S: 562

"Risalet ise,
akrebîyet-i ilahiyenin inkişafı sırrına bakar"

m: 293 "Dua bir sır-ı azîm-i ubudiyettir. Belki ubudiyetin ruhu
hükümündedir"

Ubudiyetin ruhu → Allah canibini gösterir.

Ubudiyetin hayatı → Kul canibini gösterir.

Dua Allahın sana yakınlığının, akrebîyetin seviyesidir. Allah istet-
mezse sen isteyemezsin. Allah istemeyi sana verecekti sende istey-
bilesin. İşte Allah canibinin sana karşı münasebetin zeminine
riya şekline sır deniyor.

Dua Allah kabullenışıdir. Seni kabul ettiğinin simgesidir. O
istetmezse idi sen isteyemezsin.

Dua Allahın seni dergahına kabulünün alametidir.

Duada riya olamaz, giremez.

Allah ile riyasız münasebetinin seviyesidir dua.

Dua nereye ait olduğunu gösteren göstergedir.

Bu manada sırında, Allahın sendeki akrebîyetinin yaptığı,
uyandırdığı latifesidir.

Akrebîyet-i ilahiyenin sana yaptığı itir inkişafına sır-insirri
denilir.

Tecelli-i Ehadiyyete α Cilve-i Samediyete \rightarrow ayineliktir SİR.
Sırrın sırrı ise \rightarrow Ehadiyyete Samediyete ayinelik geminin
inkışaf ve imbisatının adıdır. Bu geminin adına sırr.

O geminin inkışaf ve imbisat etmesine de sırrın sırrı deniyor.
Çünkü böyle bir gemin sana has ve özel olduğundan sırrın
sırrındır.

m:331 " ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi, akıl midesine
girdikten sonra, derecata göre ruh,
kalb,
sırr,
nefis

ve hakeza lekaif kendine göre birer hisse alır, maseder "

ruh \rightarrow Zihyattır
 \rightarrow Zışuurdur
 \rightarrow Kanun-u Emridir
 \rightarrow Vucud-u horri sahibidir.

Kalb \rightarrow Makas-i efkari \rightarrow dimağ
 \rightarrow makas-i hissiyatı \rightarrow Vredan

m:404 " kalb ve ruh, akıl, sır gibi lekaifin "

Sır \rightarrow Latifedir.

Latife ise \Rightarrow Vredanın ıgeripisi oluyor. Yani: Vredanda = 1- / 1's
2- Zihin 3- irade 4- Latife-i Rabbaniye.

m:331 " ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi,

akıl midesine girdikten sonra,

derecata göre \rightarrow ruh
 \rightarrow kalb
 \rightarrow Sırr,

ilimle gelen... ilim paket içerisinde mesail-i imaniye var. Nasilki sinyalin içinde renk, şekil, ses vs olduğu gibi.

"sir gibi letaifin" Sir letaifin Acaba Latife-i Rabbaniye makamında?

m:443 "Tasavvuf, tarikat, velayet, seyr ü sülük namları
ulvî bir sır-e-i insani"

Burada latife-i Rabbaniyede görünüyor.

m:443 "daire-i esbattan geçip, terk-i maviva sırrıyla
mümkünattan alakasını kesen"

Yasadığı alemde sınırlı içsel alemi olan enfüs aleminde yavaşlaya muvaffak olana sırrına muvaffak olur denir. Yani bulunduğu alemde sınırlanabilen insanıdır. Sanki gahirde yavaşlıyor gibi... burada, yanımızda iken içsel alemde, dünya-
sında, belkide bir başka yerde yavaşlayabilme, bulunabilme tara-
fına sır-e-i insani denir. Yani çekirdek olan cesedin aşay, olma ha-
kikatına sır deniyor. Bizim aşkın çekirdeğinden farklı tarafımız:

- 1- Çekirdek canlı, ruhsuz → biz de canlı ve ruhluyuz.
- 2- Çekirdek sabittir → biz gayr-i sabitiz
- 3- Toprak onun alemi → Bizimde dünya toprağımız

m:450 "İbadiyetin sırrı olan

niyazdan, → niyaza ve
mahfiyetten → davaya } otlar ve
mizansız hareket eden.

İbadiyetin sırrı → niyazda mahfiyet.

m:455 " Lbudiyyetin ise sır-ı esvâsî; → niyaz,

→ şükür,

→ tazarru',

→ husu',

→ acz,

→ fakr

→ halktan istisnâ

'ihlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için'

Demek ihlâs ayrı onunda sırrı var o da ayrı.

" Sırr-ı ihlâsı kazanmak ile,"

ihlâsın sırrı var...

Bunlarda anlaşıyor ki ihlâs herkese olabilir, netice değil, meziyet değil. Yaaa - Meziyet o ihlâsın SİRRİNİ sahib olmaktır.

"Hukiki sır-ı ihlâsı: 1- Sırr-ı uhuvet

2- ittihad-ı maksad

3- ittifat-ı vazife ile tevafuk edip

4- bir şizgi üstünde omuz omuza verseler,"

L:161 " Sırr-ı ihlâs ile → samimi tesanüd ve } haksız menfaate
→ samimi ittihad } medar oldugu gibi;

korkulara hatta

ölüme karsı ~~en~~ büyük siper,

→ bir nokta-i istinâddır"

Korkunun kaynağı burada yatıyor. Gareside burada yatıyor.

Sırr-ı ihlas ik → samimi tesanüd
→ Samimi ittihad } elde edilir. Sırr-ı ih-
lassız elde edilemez.

Eğer bir insanda → samimi tesanüd ve

→ samimi ittihad aleminde var ve hisse-

diyorsa o insanda ölüm korkusu olmaz. Yorsa bu iki sıfat
ya yok yada inkışaf veya imbisaf etmemiştir.

Tesad olur ama samimi tesanüd ancak Sırr-ı ihlasla
mümkündür.

L:161 " Hakikî sırr-ı ihlas ik "

Sırr-ı ihlas → Hakikattir ve hakikat zeminindedir. Orasıda
Arş'tır. Yani arş; Esma'ların perdesiz tecelli ettiği zemindir.

Sımdilik anlayışım: → Sırr-ı ihlas → Arş

→ ihlas → Daire-i ilim

→ 2. Niyet → Daire-i ilim

→ 1. Niyet → Daire-i hayat

→ Sırr → Daire-i ilim.

L:165 " Uhuvenin sırrı; " → Sırr-ı uhuvet → Daire-i ilim.

→ Uhuvenet → Daire-i hayat

Eylemin başlangıç noktası → Daire-i hayattır.

Eşyanın varlığın atom seviyesinde varlığa intikal noktası →

Levh-i mahy isbatdır.

L:171 " Aleu-i beşerin → Fitrati ve

→ Sırr-ı hikmeti, "

} Fitrati
Daire-i ilimde
garantüdur.

O zaman hem Fıtrat hemde hikmetin son noktası → Daire-i ilimdir. Bundan sonra hikmet değil sırlarla yola devam ediyorsun.

L:325 de Birşeyinoulunun bozulmadan bitamamihale in küçük cürdede bulunabilmesi, giribilmesi veya mezhur olanların bunu içine alabilmesine sır deniyor. Misali: Cilve-i Ehadıyet sırrıyla, en küçük bir zihayet mahuk, kainatın bir misal-i musaygarası ve küçük bir fıkrıstesi hükmündedir"

Şöyle bulabilene sır tarafı var demektir. Yani Güneş tarafı değil. O güneşi içine alabilenin, alabilme hakikatına, alabilme meziyetine sırı deniyor. Yani gahirde mahlukta gözükürken, yani zaman ve mekânı barındırır onun ifadesi iken aynı zamanda melekutiyet yönünde barındırabilmesi, melekutiyet ayıncıdarlığı, pıncırcesi var olmasına Onun sırrı denir. Yani Eşyanın sırrı denir. Eşyanın mekansız, zamansız boyutu veya yönü, tarafı o eşyanın sırrı deniyor. Eşya burada iken buralı değil.

L:325 " Sırr-ı Ehadıyet cilvesi, şirk ve iştiraki muhal derecesine getiriyor"

Oraya uygun bölünmeden, parçalanmadan bulunan Ehadıyettir. O eşya - o varlık - onu içine alabilme zemmine sırrı denir. O kabiliyetine sır denir. Ehadıyetin sırda bitamamihale bulunabilme ve bulunmasında Cilve deniyor. Ehadıyetin cilvesi. Bölünmeden, parçalanmadan birşey başka bir yerde alabilmesine → O zeminin sırrı denir. Orada gözüken güneşde

güneşin cilvesi denir. Uygulama yapalım. Güneşe → Ehadîyet
Aynada bölünmeden görülen ne ayndır ne de gayrıdır güneşe ise →
→ cilve deniyor. Yani cilve-i ehadîyet deniyor.

Aynanın güneşi işine bitmemiş olabilece meziyetine, do-
nanımına → Aynanın sırrı denir.

L:325 "İsm-i Ferdîn cilve-i a'zamı;

hakikat-ı ferhîdî,

bu sırr-ı Ehadîyetle

bedahet derecesinde übat ediyor"

Hakikat-ı ferhîd ve

İsm-i Ferdîn cilve-i a'zamı

} bedahet derecesine sırr-ı ehadîyet
getirir.

Sırr-ı Ehadîyet? İşte sır burada. Ehadîyetin sırrı. Hani
bilmana h. küside 'insan benim sırrımdır, bende insanın'
bu sırr-ı ehadîyettir. Seni imtiyazlı kılıyor. Ki buna Ferdîyetin
azamı mazhar olmuş oluyorsun. Yani Ehadîyet seni İsm-i Ferdî
mazhar ediyor.

L:329 "Hayat,

bu kainatın

en güzel jîneti..

hem sırr-ı Vahidî"

Ehadîyet → enfuse bakıyor.

Vahidîyet ise → mülke bakıyor.

L:330 "Hayat, kainattaki en muhim bir mabud-ilahî ve

hikmet-i ilahînin en mühim neticesi olan → şükür ve

→ ibadet ve

→ hamd ve

→ muhabbeti

netice veren

bir sır-ı u'zamdir "

Hayat şunları netice veriyor → şükür

→ ibadet

→ hamd

→ muhabbet

L:334 "insanlardan

hayatın sırrını anlayanlar ve

hayatını sâ'-i istimal etmeyenler,

dür-ı bekada ve

Cennet-i bakiyede,

hayat-ı ebediyeye mazhar olacaklardır "

Hayatın sırrını anlayanlar → dür-ı bekada

hayatını sâ'-i istimal etmeyenler → Cennet-i bakiyede

} hayat-ı
bakiyeye
mazhar

L:345 " Herşeyin vücuduna ihtiza eden

bir sır-ı kayyumîyet vardır "

olacaklardır.

Kayyumiyet sırrı → herşeyin vücudunu iktiza ediyor.

Sırr-ı kayyumiye vücudu iktiza ediyor. Herşeyin vücud-u haricisi kayyumiyete bekliyor.

2.344 " Su kainattaki

ecram-ı semaviyyenin

kiyamları,

devamları,

bekaları;

Sırr-ı kayyumiyete bopiledir"

Kayyumiyet sırrı → Kainatın kıyamı
→ " devamı
→ " bekası } mümkündür.

Sırr-ı kayyumiyet → kıyam
→ devam
→ beka } esyaya bu sıfatları koyan
dır.

kıyam: Varlığa çıkış ve varlıkta devam edebilme. Varlığın kendisi.

→ Varlığın ilahiden kudrete çıkması
→ Varlığın kudretde devam etmesi
→ Varlığın bekaya muhtaç olması } sırr-ı kayyumiyet-
le mümkün.

Sir zahirde anlaşılmayan, zahirle belli olmayan

L:353 "Nasılki kainat sirr-i kayyumiyette kaimdir...

öyle de

İsm-i Kayyumun mehar-ı ekmei olan insan ile,

bir cihetle kainat kıyam bulur"

İnsan sirdan daha ileri.

İzaman için merkezi, mahiyet ve hakikatının cem-ül cemine
-bu makamda- sır deniyor.

Ş:8 "insanın hikmet-i hikmeti ve

sirr-i camiyeti ise;

her zaman,

her dakika

halıkına

iltica

ve

yalvarmak

ve

hamd

ve

şükür

etmektedir"

Bu makamdaki insanın sırrı: 1 - iltica

2 - Yalvarmak

3 - Hamd

4 - Şükür

insanın sırrını
oluşturuyor

S:12 de "Kainatın kemalatı → sirr-i vahdetle ve
mevcudatın ulvî vazifeleri → sirr-i vahdetle } onaydır."

S:12 de

mahlukatın netice-i hikmetleri → sirr-i vahdetle fakarur eder
masnuatın kıymetleri → sirr-i vahdetle kıymetleri bilinir.

Bu alemdeki mukavvemat-ı itahiye → Sirr-i vahdetle vücud bulur.

zihayat ^{foru} hikmet-i hakikatları → } sirr-i icadları Sirr-i Vah-
zişuurların hikmet-i hakikatları → } detle tezahür eder"

bu dehşet-angiz tabavvulat içinde kahharane fırtınaların hiddetli →
sirr-i vahdetle arkasında rahmetin ve
hikmetin güler,
güzel yüzleri görünür."

bu dehşet-angiz tabavvülöt içinde kahharane fırtınaların ekşi sızma-
ları → sirr-i vahdetle arkasında rahmetin ve } → güler, }
hikmetin } → güzel } ^{Yüzleri} görünür.

S:12

"Hersey, → âyinedarlık ve } cihetiyle → binler derece kıymet-i
→ intisab } şahsiyesinden daha yüksek kıymet
almaları ancak sirr-i tevhid ikidir."

S:12

"Hersey,

âyinedarlık ve } cihetiyle
intisab }

binler derece

kiymet-i şahsiyesinden

daha yüksek kiymet almaları

ancak sırr-ı fevhid iledir"

Sırr-ı fevhid ile → Herşey → âyinedarlık ve
→ intisab cihetiyle } binler derece
kiymet alırlar. } daha yüksek

§:13 " Sırr-ı Vahdet ile

kainat öyle cesim ve } bir melaike
cismanî } hükmünde olur.

Sırr-ı Vahdetle → Kainat cesim ve } melaike olur.
Cismanî }

§:15 " Sırr-ı Vahdetle insan,

bütün mahlukat içinde

büyük bir kemal sahibi olabilir"

Sırr-ı Vahdetle → büyük kemal sahibi olur.

Sırr-ı Vahdet insan → kainatın en kıymetli meyvesi ve

→ mahlukatın en nazenini ve

→ en mükemmeli

Sırr-ı Vahdetle insan → Zihyanın en bahtiyarı ve

→ en mesudu

Sırr-ı Vahdetle → insanın kemalatı

insanın bütün ulvî maksatları

Sırr-ı Vahdetle → bütün karnetü kalbünde bulunan Zât-ı
ehad olabilir.

Ş:16 "İnsanın bütün cihazatları ve
hissiyatları,

sırr-ı vahdetle,

gayet yüksek kıymet alırlar "

Sırr-ı vahdetle → insanın bütün cihazatları ve } gayet yüksek
→ insanın bütün hissiyatları } bir kıymet
alırlar.

Ş:16 "Sırr-ı tevhid ile olsa,

o akıl,

hem ilahî kudsiî defineleri,

hem kainatın binler hazinelerini aşan pırlanta bir bir
anahtar olur "

Sırr-ı tevhid ile → akıl → ilahî kudsiî defineleri

→ akıl ile → kainatın binler hazinelerini

pırlanta gibi bir anahtar olur.

Ş:580 sırr-ı teklif ve } ihtiyar ve }
hikmet-i iman } irade ile } bağlı.

sırr-ı teklif → ihtiyarla }
hikmet-i iman → iradeyle } ortaya çıkar.

Ş: 238 " Sırr-ı Kur'an ile → ölüm i'dam-ı ebediden terhis
tezkeresine geçirilmiş "

İş: 39 " İnikas sırrıyla → üç şeyin hüsnü istima ederse, beş olur "

msi: 69 " Köfürin ruhunda → hirs

→ adavet

→ nefsinin iltizam

→ nefsinin itimad

} vardır "

imesi: 197 " Bast-zaman sırrıyla → bir günlük işi → 1 dk görmüş

Br: 284 " Saha belerindeki ibadetlerinin sırr-ı teferruku → tesbih ve

→ zikri

bütün manasıyla

şuurlu bir süreçte
söyledikleri için "

Herşeyin, ama herşeyin sırrı var.

K: 18 " İman-ı fakiki ise

yanlız aklıda durmuyor.

Belki

hem kalbe,

hem ruha,

hem sırra,

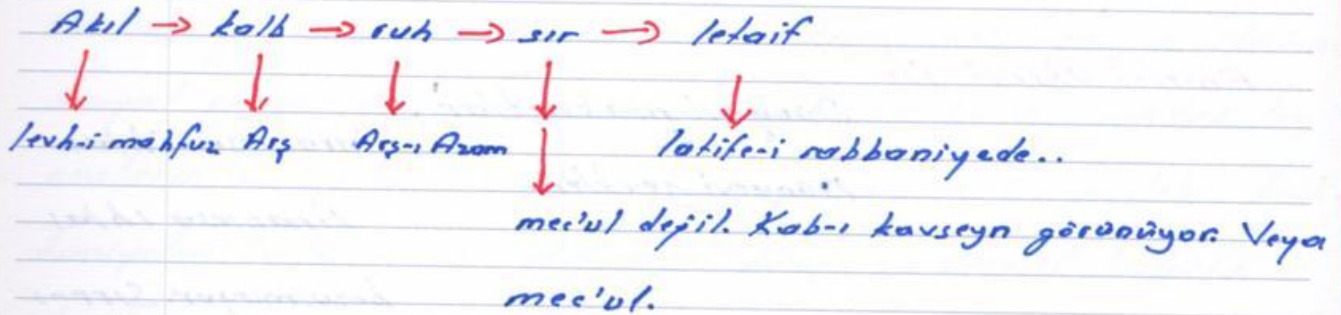
hem öyle lekelefe

Sirayet ediyor,

kökleyorki,

Şeytanın eli o yerlere yetişemiyor "

Burada mukemmel bir sıralama var.

Çünkü bu sıralamada → mülkten melekûte doğru görünüyor.
Ne ise araştırmaya devam:

K:262 Sırr-ı ihlas. Sırr-ı Ubudiyet.

ihlasın → sırrı var.
Ubudiyetin → sırrı var

} zahirde ne kadar açık ve kolay,
ama sehl-i mümtaz...

Ez:86 "Amel-i uhrevî ile

Dünyevi maksatlar

zenginler aranmaz.

Aranılsa

Sırr-ı ihlas bozulur"

ihlas → emrolunduğu gibi, emreldildiği için.

Şerde de ihlas var. Ama sırr-ı ihlas yok.

Allah emrettiğini yapmak → ihlas.

Allah emrettiği gibi yapmak → sadakat

} cemi Allahu
alem sırr-ı ihlas

Amelin şekli, yapılışı doğru olması → ihlas.

Bu amelin hedefi şu olmalı denmiş, sende ona uyarsan → sırr-ı ihlas

Ameli kuralına, sırat-ı fitriyesine göre yaparsan → ihlas

Adetullah komutlarına uyarsan → ihlas

Ameli ahiret ve Rızay-ı ilahi gayesiyle yapılırsa → Sırr-ı ihlas

Amel-i uhrevî ile

Dünyevi maksatlar, } aranırsa ihlas.
Dünyevi zevkler } Aranırsa ihlas

bozulmuyor. Sırr-ı

ihlas bozuluyor. Sır denilen Ahiret ve Allah'dır. Yani ferah-
lende itikad ettiklerimiz şeylerdir püf nokta...

itikadsız doğru iş yapmak → ihlas

itikadlı doğru iş yapmak → Sırr-ı ihlas

Amel-i
uhrevî.

iki kelime farklı. Amel dünyevi. Yani arıdır, realitedir.
Bunu ruhunda itikadla ruhunu değiştiriyorsun, ahiret için
yapıyorsun. itikadın devreye giriyor. Eğer sırf akıl devrede
olsa zaman-ı hoyra munhasır olurdu.

1) Zaman → ihlas bu makamda → Kitab-ı Mübin

Sırr-ı ihlas bu makamda → İmam-ı mübin

Amelini Allaha, ahirete satmak → Sırr-ı ihlas

Amelini dünyaya satmak → ihlas

Amel-i uhrevî: Bu amelin dünyada karşılığı yok. Veya amel
içinde uhrevileşmek. Sırrı bu dünyevi amel seni ötelere taşıyor.
Nasılki şarkıcıların kelimine hissiyatını koyub karşıya taşı-
dığı gibi... suu filmi duvara taşıdığı gibi... bu amelde

seni ötekilere taşıyor. Hani yatsı namazında O alime gectim denmiş ya. O amel senin ruhundakileri tetikliyor, asıllarına sinyal veriyor, asıllarıyla devreye giriyor. Zaten sendekiler oraların nümineleri... o amelle sen ruhunun üzerindeki bataniyetleri kaldırdın. O latifelerin dünya ve cesedi² hüsterin bastırması, gömmüştü.

Amel-ı uhrevi¹ → ¹ : bu amelin şekli burulı. içi ise orulı. Bu amelle içine, ruhuna ulaşmaya vesile...

Ez. 242 " Manevi² tahribata karşı

manevi²;

ihlas sırrı ile

hareket etmek gerektir "

Maddi tahribat malum günahlardır.

Manevi tahribat ise → Akıl & Kalb & Ruh ve vücdan³ tahrib edenlerdir ki buna manevi deniyor.

ihlas → maddi tahribata karşı yapılması gerekenleri yapma kabülü
sırr-ı ihlas veya ihlas sırrı ile → Akıl & kalbi & Ruh & vücdan³
caolı tutma adına, her birimin inşasına takviye etmektir.

Herşeyin sırrı var. O sırda melekutiyet tarafıdır. Bununla beraberati tarafa meclula kadar gider. Çünkü 'erâ'yi nübüvete tutmuş, felsefede tutmuş.

mhi 33 " Dinin maksadı,

kiymet ve edilecek mütefavihtir

Birinin yeri hayal olsa,

ötekinin vücdandır.

Beriki,

Sırrın

"Sırrındadır"

Demek Sırrın sırrı da varmış.

Hş: 63 "hakiki ihlas ve

hakiki tasavvud ve

meşveret sırrı ile"

hakiki ihlas demek → sırr-ı ihlas demektir.

ihlas → Şariat-ı fıtriyye, kavanin-i adekullaha uymaktır.
Kafir mümin farketmeden muvaffak olunur.

Sırr-ı ihlas → O yaptığının hedefini bilmektir, göstermek işi ki
ya Allah, ya da Ahireti esas alıp seni o saik
tahrik etmesidir ki; bu yanlış müslümünde var. Kafirde
sırr-ı ihlas veya hakiki ihlas yoktur.

0.2: 672

nübüvetin veraseti olur.

Risalekin verasetleri olmaz.

0.2: 674 "İnsanın zulmünden ziyade,

kaderin adlını ve
hikmet-i ilahiyenin } sırrını düşünmeliyiz"

SIRIN HULASASI:

- Sir kenara koy değil. Sir esmaya dayanıyor.
- All ism-i camîin ozamî tecellîsi "ene"ni meydana getirdi.
- Hayatının sırr-ı hakikati → tecellî-i Ehadiyet
→ Cive-i Samediyet } ayınlıktır

Bu da brade S:10'daki "cive-i teayyün ve
cive-i teşahhüs" } tezahür ediyor.

Anladığımız 1. sırrımız:

Zemin olmak.

Yani tecellî-i ehadiyet ve
Cive-i samediyet } 'ene' de bunların bulunması.
Bunlar zemin. Şimdi

2. sırrımız: Bu tecellî-i Ehadiyet ve
Cive-i Samediyet } Zemininde teayyün
ve teşahhüs eden
Zat... brade de

şahadet-i ilahiyeye,
bir ehadiyet-i Rabbaniyye ve
ehadiyet-i Rabbaniyye ve
sıfat-ı sebaca mânevî bir sîma-i Rahmanî ve
temerküzü esmâî ve
Ö'zatin cive-i teayyün ve
cive-i teşahhüs } insanda tezahür
etmesinde 2 sırrımız.

Bunlar hep esma menşeli ve esmanın esbabsız tecellî ettirip

kalbtir, kainatla ise Arş'tir. 2. sırrının arş görünüyor. Çünkü bu yukarıda anlatılanlar Arş'ta oluyor. Orada esbabsız esmaların zuhurat yerleridir.

= İKİNCİ BİR MANA:

şecer-i hilkatin meyvesi olan ZİHAYYATTA

→ bir şahsiyet-i ilâhiyye,

→ bir Ehadiyet-i Rabbaniyye ve

Sıfat-ı Sebaca

→ mânevî bir sîma-i Rahmani ve

→ temerküz-ü esmâ ve

→ iyyake napûdü ve iyyake nasstün diyebilen İNSANDA

→ cilve-i teayyünü ve

→ cilve-i teşahhüsü

} tezahür ediyor.

YOKSA,

→ 0 şahsiyet,

→ 0 Ehadiyet,

→ 0 sîma,

→ 0 teayyün

} insanda görünmez olur. Bunlar insanda meydana gelmesi 2. sırrının oluyor. Duda sıfat-ı sebâ yapıyor.

Mülkün arkasında Esma yok sıfat var. Yani sıfat aynı-
sında Esma görünür. "Kudretin bir cilvesi olan kuvvetini o mahi-
yet-i ilmiyyeye sürer, o şeye vücud-u harici verir; gaze gösterir; nûkus-u hikmetini okutturur.

Eşyanın Vücud-u haricisi sıfata, kudrete dayanıyor. Esmâ onun üstünde Cihveç Cema' ve Nakşını gösteriyor. Yani kudretin vücud-u hariciyeye şifardışının üstünde işler.

Özaman birinci sır → Eşyanın esmaya bakan yönü } demektir.
ikinci sır ise → Sıfata bakan yönü

- Allah inasılki bütün istemlere cemi' olduğu gibi; 'ene'de bütün varlığa cemidir. Allah 'ın en cemini 'ene'dir.

Vacibül vücud yönüne → Sırrın sırrı.

Mümkünat yönüne → Sır.

- 10

- Esmâların bizdeki karşılıklarına, cemine → Sırr.

Sıfatın bizdek karşılıklarına, cemine ise → Sırrın sırrı.

veya

• Esmâ-i Zatiye tarafımıza → Sırrın sırrı.

Esmâ-i fiiliye tarafımıza ise → Sırrımız

- 10

- Sırrımız → Arş'tir. Arşta esmâların perdesiz tecelli yeri

Sırrımızın sırrı ise → Esmâ-i Zatiyenin perdesiz tecelli yerine
 ise Arş-i Azamımızdır.

- 10

- Sır; sende olup sana ait olmayanı Verene bakan, verene hizmet eden, verenin arzusu doğrultusunda galip olma latife...

- 10

- Sır → megh-ul mutlak değil. Bırak meşkul olma değil.

- 10

- Allah'la bağının canlı tutan latifem... Kafirde bu yoktur.

- 10

- Maddede, varlıkta iken varlığın, maddi kurallara uymayan. Yani Güneş maddidir. Fakat nuraniyet tarafıyla her yerde olabilmesine nuraniyet sırrıdır. Şeffaflık ise; bu nurani olanı, kendi cirminin dışında güneş gibi milyonlarca büyük cirimleri alabilmesinde camin Şeffaflık sırrı denir.

Birisi → her yerde aynı kendisinin bulunabilmesi

Diğeri olan şeffaflığın ise → Kendisinden çok büyükleri içine alıp gösterebilmesine denir.

Bunu insana uygularsak: Mahiyet-i insaniyesiyle kainatın eza ve efradının insana ait olması → nuraniyet sırrımız.

Kainatı, bütünümlü içimize alabilme tarafımız ise → Şeffaflık sırrımız.

- 10

- Mana mertebelerine sır deniyor.

- 10 -

- Dua ve ubudiyetten önce O hâletlerin veriyorki dua ve ubudiyet yap. İşte ubudiyet ve duadan önce onların verilmesine sır deniyor.

- 'İnsan benim sırrımdır bende insanın' demesi...

- 11

- Tek tek isimler istediklerini yapamazlar. Günlü diğer isimler kayıtlarlar. Fakat Allah böyle değil. Günlü içerisinde tüm isimler var. İşte Allah'ın insana koyduğu sırrına sırrı...

- 11

- İnsanın sırrı olduğu gibi, büyük insan olan karnatında sırrı var.

- Sır okılsın da olmaz.

- 12

- Ruh mahluk olduğu gibi, sırda mahluktur, latifedir.

- 12

- Sırrın derece-i hayatı var

= ZAMAN =

- Allah zamana yemin ettiğine göre zaman mahluktur. Elektronları bile hareketlendiren L.mahv isbat dahil tüm ondan aşırı olan mahlukatın zemini, hayatın bir meratibi... Çünkü her yaratılan hayattan yaratılmış. Yaratılan herşey hayattan yaratılmış. Zaman da varsa ki var o zaman Zamanı da hayattan yaratılmış. Varlığın başka bir boyutudur. Nasilki dalga boyunda ses, sürat olduğu gibi, zamanın içinde de hem esir hem de atom var. Zaman hayat'ın boyutlarından. Vucud-u hariki sıfatlarından.

KADER (Şems-i Tebrizi)

" Kader hayatımızın önceden çizilmiş olması demek değildir. Kader yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergah bellidir; ama tüm dönemeç ve sapaclar yolcuya aittir. Öy-

leise ne hayatının hatimisin ne hayat konusunda çaresiz..."

: KURAN:

İnsan konuşurken parça parça, başka başka mevzulara atlayarak hem konuşuyor hem de kimse dinlemez. İnsanın tabiatında farklı farklı mevzuları yaparız hem yapamaz. Alışıklaştığımız birşey değil. Toplumun alıştığı, süregeldiği ve insanların kullandıkları yol ve yöntem değil. İşte Kur'an böyle konuşuyor. Her bir cümlesi farklı. Birinci cümlelerin akıcılığında olan değil ikinci cümlesi. Birbirinde çok farklı... Her bir cümle mustakil. Buda deferin olmadığı, geleneksel olmadığı ve insanların yetiemediği bir üslub...

Hud: 56 " Şüphesiz ki benim Rabbim, doğru bir yol üzerindedir "

Kudsîyet: münevvik-i imtisal ve
mükir-i vicdan ve
Lüzim-i zâtî olan } Kudsîyet.

علم ilim:

ع = Ayın (Tabe işarettir. Zehmet ve meşakke

و : Lâmi (Okuyub, yazmadı vasıtasıyla zevftiyat zevftiyab - zerkte - ve behredar olmaktır.

م (mîm): Meleke ve muhabete işarettir. Yani tahsil-i maarif sayesinde bir takım layuad ve layuhsa amaline nail olduğu gibi ve hem de darenide feriyab olmaya baîs ve badî olacağını bedihidir.

asım" **ilmin** evveli Sopandan acıdır. Ve ahiri baldan tatlıdır"

Esas yetim pederi vefat eden küçük yetim olmadı. Ancak yetim ilim ve edebten bihaber kalandır. Bir kişinin **aklı** muallim olursa o kişi alim olduktan sonra muallimi olan akli onun şakirdi olur.

İlim kıymetsiz birincidir.

Cehalet devasız bir derttir.

Marifetsiz ilim ve baldır.

İlimsiz marifte Muhaldır.

Hiç bir kimse ile elif gibi ülfet etmek (Allah hariç ﷻ)

yani ülfet ve üsuyetten sonra muzdarib olmayasın.

— Soru sorma ihtiyacı ilimden dir.

Eğitim ve Düşünmeye

Kuantum penceresinden bakış-

maddeye enerjinin bir görünümü ya da enerji titreşimleri-
nin yığıntılaşmasında aldığı bir isimdir. Biz onları tasavvur
ettiğimizde mevcut olup gerçekte bir hacme, kütleye, bo-
yuta sahip değildirler.

Konuğu şöyle özetleyebiliriz; Kuantum fizikçilerine
göre madde aslında bildiğimiz anlamda yoktur, kla-
sik fizikçilerin madde dediği şey aslında atomlardan
oluşan bir takım elementlerin bileşimidir. Atom-
larında kuarklar ve leptonlar oluşturur ki, bunlar
enerjidir, hiç bir şekilde madde değildir. Sonuç ola-
rak madde dediğimiz şey enerjidir.

Tüm şuurlu ve şuur dışı düşünceler, beyinde elektrik sinyalleri gönderen, nöronlar tarafından oluşturulur. Yani düşünceler de enerjidir. Bu nedenle, madde ve düşünce birbirine bağlıdır, birbirine ilişki içindedir. → devam

☐ Kuantum Fiziğine ara
DİKKAT.

4 isim olan; evvel, ahir, zahir ve batın isimlere göre mana çeşitliliği var.

Dikkat → bir katifedir.

Dikkat → Kendini farketmektir.

Dikkat → Karşılığını uyandırmak

Dikkat → Bütünün bütünü görmek

Dikkat → Hadiseleri alemde tasnif etmektir.

Dikkat → Herşeyin yerini belirleyip koymaktır.

Dikkat → Hadiseler içerisinde kendini görüp seyretmektir.

TEFEKKÜR:

Aslına seyahat etmektir.

Sendekilerin asıllarını farkedip görmektir.

İlim,	}	→ Rububiyetini	}	Yorumlamaktır.
irade ve		→ Hikmetini		
Kudretle		→ Rahmetini		
		→ Adaletini		

Evvaleyyib Allah canından bakabilmektir.

Kendinden sıyrılmaktır.

Furka gelib furkan olmaktır.

Kendini tanıyib tanımamaktır.

Hülasa-i camia	}	olmaktır.
Cami-ül ezdâd		
Cem-ül cem		

Kuantum fizikine devam:

→ devamı

Gözlemler, düşüncenin madde ve ısılar üzerine etkisini göstermekte ve onun kuant ve taneçikli yapısını ortaya koymaktadır. İnsan beynindeki düşünceler, fizyolojik anlamda çok küçük elektronik sinyallerden meydana gelmektedir. Öğrenilenler, beyin hücreleri arasında kimyasal bağlar şeklinde depolanmaktadır. Yani bilgilerin işlenmesi ve beyne mal olması atomlar ve moleküller seviyesinde, yani mikro dünyada cereyan eden olaylardır aslında...

Düşüncenin çok küçük elementer parçacıklar olan

düşünce kuantlarından ibaret olduğu anlaşıldığına göre, peki bu düşünce kuantlarının nasıl harekete geçireceğiz? Düşünceyi, olayların seyrini ve gelişimini belirleyen konuma sahip olduğunu biliyoruz. Bu durumda var olmanın sırrı düşüncede gizli. O halde ferd için en önemli iş düşüncenin geliştirilmesi ve "düşünmeyi öğrenme" (tefekkür) olmasıdır.

Kuantumla düşüncenin sınırsızlığını, kendimizi ve varlığı etkilediğimizi daha iyi anlamaya başladık. Kuantumla başlamanın boş olmadığı, bir alan halinde adeta canlanıp girmekteyiz. Farkına varsin ya da varmasın insan hayatı, kuantum alanına yaydığı düşüncelerle şekillenmektedir. Bu gerçek bilinsizliğimizi yanlış kurgulara sebep olan şeylerden korunmanın ne derece önemli olduğu ortaya koymaktadır. Eğitimin temel hedeflerinden birisinin insan zihnini yanlış kurgu ve programlardan korumak olduğu kuantumla daha iyi anlaşılmakta, bilgi kirliliği ve bombardmanı içinde seçici bir zihin yapısına sahip olmanın önemi ortaya çıkmaktadır. Çünkü keşfedilen kuantum fizikçi yasalarına göre, bu dünyanın hikmetli sahibinin yaratması kuantum boyutunda şöyle cereyan eder: düşünce bizim enerjiyi harekete geçirip kuantum alanına yayar, beklidiklerimizi kendimize çeker ve yavaş yavaş şekline dönüştürülür. Biz dünyaya nasıl bakarız, dünya

ile bize öylece cevaplar verir.

Kararsız düşüncenin işleri terse gider. Çünkü doğruyu, güzeli ve iyiyi görebilecek ve seçebilecek şuur seviyesine yükseltebilmek, bilinçaltımızın derinliklerine, adina iman dedikimiz çekirdek inançları yerleştirmekle mümkün olabilmektedir. Doğru hayat şeklini bu şekilde isteyip ona ulaşabilmekteyiz.

Biz genellikle düşüncelerimizin önemi konusunda gereken farkındalığa sahip bulunmuyoruz. Düşüncelerimiz değişince hayatımızın ve geleceğimizin de değişeceğinin pek farkında olmuyoruz. Ezberle yoprulmuş ve düşünmeyi / tefekkürü öğrenmemiş basit zihinler, doğumundan başlayarak çevreden aldığı mesajlarla oluşan sahte bir beşliğin, otomatik reflekslerin esiri haline gelmektedir. Kişi bu durumda seyirciden öte olaylara herhangi bir müdahale ve katkı yapamamakta; düşüncelerinin efendisi haline gelmemektedir. Sanki kendi kafasının içinde kendi kontrolü dışında düşünen bir başkası vardır. Taklide dayalı bir hayat tarzı içinde ne istediğinden çok, ne isteme dışına odaklanmış bir variyet söz konusudur.

Bediüzzaman hazretleri "Kırk senelik hayatımda 4 kelam ve 4 kelime öğrendim" der. Bakış açısının da niyet gibi şeyyayı bizim hakkımızda değiştirdiğine dikkat etmek. Esasen Kuantum bu hakikatin deneysel

olarak teyid etmektedir. Buna göre izimizin ve fiilimizin küçüklüğü değil varlık üzerinde niyetimizin büyüklüğü ve ciddi teveccühü (ihlas) etkili olmaktadır. Bakışımızla alemimizin rengini, şeklini değiştirebiliyoruz. Ya lehimize ya aleyhimize çevirebiliyoruz. Aplayan bir insan için kainat, apler gibi bir variyete bürünür. Alsoli bir insan için herşey mutludur. Tüm bunlar insanın düşüncesinin tabiatı ve çevremizden bağımsız olmadığının bir göstergesi... Düşüncemizin pozitif / hak yönde değişmesi (batıl inançlardan kurtulması) ile sadece kendi dünyamıza değil, genel dünyanın şeklini ve gidişatının değişmesine sebep oluyoruz. "Duanız olmasa ne öneminiz var" ilahi hitabını hatırlayalım.

İnsan düşüncesi de Allahın koyduğu Fitrat - kuantum - yasalarına göre hareket ettiğine göre, önemli olan "Nasıl bir öğrenme ve eğitime tabi olmalıyız?" sorusudur. Çünkü kuantum teorisi, Fitrat'ta var olan öğrenme gerçeklerini gün yüzüne çıkarıyor. Kuantumla materyalist ve kaba anlayış yerine manevi temelli, bütüncel, esnek ve geniş bir anlayış hakim olmaktadır. Dinin söyledikleri ile bilimin söyledikleri paralel hale geliyor. Fizik ötesini gündemimize sokarak dini bilimlerle fenni bilimlerin birlikte verilmesi gerekliliğini söylüyor.

Dar bir bakış vererek, at gözünü tutarak, öğrenmeyi eline tutuşturduğu bir kaşık su ile avutmaya çalışan eğitim yapımız var. Cevapları belli soruları cevaplayıp duran özgünlükle ve orijinallikle tanıştırmayan ve kopyalamayı, öğretken bir eğitimle büyük düşünmeyi ve sınırsız ufku yaklatmak mümkün mü?

Zihne kanatı, ruha rûs'at ve kalbe tatmin veremeyen eğitimle insanın zirvelere ulaşması nasıl mümkün olabilir? Tefekkürü öğretmeyen eğitimin, varoluştaki sırlara ulaştırmasının imkânı yok.

Kuantumda, gözlemci olduğunda varlık vardır. eğer varlığından habersizseniz o da kendini göstermez, yok görünür. Gerçekten merak duymadığınızı ilginizi çekmeyen bir şeyi yüz defa dinksek veya okusak da o şey kendini göstermeyecektir. Açık bir zihin yapısına sahip olup olayları doğru değerlendirmeye başladığınızda, sadece kendinizi değiştirme yetkisine değil çevrenizi etkileme gücüne de ulaşmış oluyorsunuz. Alemde varlığınız bir anlam kazanıyor.

Klasik fizik anlayışının, Newton paradigmasının hüküm olduğu sosyal bilimlerde çalışan çoğu araştırmacı genellikle tek bir paradigma ya da nedensellik zinciri ile yetinilebileceğini düşünür. Klasik yaklaşımla eğitim sadece bazı sınavlardan geçmek; kafa ya, ne işe yaradığı ve nerede kullanıldığı öğretilmeyen

bilgileri yaymak anlamında bir bilmek olarak tanımlandı uzunca yıllar.

Kuantum paradigması da göstermektedir ki; bilmek öğrenme ile başlayan, öğrenmenin belki bir aşaması olan, belki de bir sonucu olan; ama sonu olmayan bir çabadır.

İnsan düşüncelerinin de kuantum özelliklerinden dolayı, kuantum paradigmasının temel değişimdeki eğitime şu şekilde uyarlanmaktadır. Farklı düşünceler desteklenmelidir. Her olay ancak gerçekleştiği ortamda ve o ortamın şartlarına göre değerlendirilmelidir.

Bir olayın gerçekleşmesinde çok sayıda faktörün rol aldığı unutulmamalıdır. Bunları, kesinlik içerisinde değerlendirmemiz güçtür. Gerçek bilgiler (doğrular), onları gerektiren şartlara bağlı olduklarından, o şartların varlığından sürekli olarak kuşku duyulmalıdır. Gözlem, deney, proje temelli ve senaryo destekli uygulamalarla, yaparak, yaşayarak, keşfe dayalı öğrenme tarzı ve metodları itame edilmelidir.

İlim maluma tabidir.

İlim sıfatı iki anlamda gelir. Birincisi: Mahiyeti ve özelliği itibarıyla, külli bir kavram olarak ifade ettiği mücerret / soyut bir vasıf demektir.

İkincisi: Uygulama alanında yeri olan bir kavram olarak somut bir bilgi ve bilmek anlamına gelir. Genellikle ilim kavramını bu ikinci anlamda kullanılır. Ve bu anlamıyla ilim, "bilen ve bilinen" şeklindeki ikili sistemin oluşmasını sağlayan anahtar kelimedir.

Buna göre, bilmek fiili zorunlu olarak bilgiye konu olan bir nesne ister. Çünkü ilim sıfatı, bir bilgi-bilmek anlamının da kullanıldığı zaman, başka bir nimenin varlığını gerektirir. Bunu görmeye veya işitme vasıfları için de kullanabiliriz. Söz gelimi; ortada bir görme fiili varsa, orada görenler ve görünenler vardır. Bir işitme fiili varsa, orada işitenler ve işitilenler vardır. Bunun gibi ortada bir bilmek fiili varsa, orada da bilenler ve bilinenler var demektir.

Bunun, ilmin kasbi veya gayr-i kasbi özelliğiyle bir ilgisi yoktur. Bileki, ilim sıfatının özelliğinden kaynaklanan bir zorunluluktur. Bu husus ilmi literatürde; "ilim maluma tabidir" şeklinde ifade edilmektedir.

Burada, "ilmin maluma tabi olması" demek, ilmin söz konusu malumdan kaynaklandığı, ondan meydana geldiği anlamına gelmezki, ona kasbilik ifade

edilsin. Bilakis yukarıda arz edildipi üzere, birinci anlamda soyut olarak zaten var olan ilmin, ikinci anlamıyla var olan bir mülumla ilişki kurması söz konusudur.

Bazı alimlere göre, ilmin kendisine tabi olduğu mülum, bütün isim, sıfat, şuurat ve nisbetleriyle Allahın Zat-ı Aktesidir. Bu sebebledir ki "Allahın ezeli ilmiyle varlığı bilmesi demek, bütün kendini bilmesi demektir." (Bk. Alusi: Bekara, 20. ayet tefsiri)

Bu açıklamalardan anlaşılan şudur: Bir şey nasıl olacaksa, Allah onu öyle bilir. Diğer varlıklar için; ay, güneş ve benzeri nesneler için takdir edilen zorunlu bir çizgi vardır. "Güneşin, büyüklüğü ile beraber sayısız esnasında aya ulaşması - ona tahakküm etmesi - haddine düşmediği gibi, geceninde acele davranıp gündüzü geçmesi" (Yasin, 36/40) diye bir şey söz konusu olamaz.

Allah ezeli ilmiyle, bu nesnelerin -kendilerine takdir edilen- zorunlu, çizginin dışına çıkmayacaklarını da, imtihanın gereği olarak hareketlerinde serbest bıraktılan insafların kendi özgür iradeleriyle herpi sırada bulacaklarını, nasıl bir çizgi takip edeceklerini de bilir.

Ale güneşi zorunlu bir çizgide tutan, ne de insanı serbest/ özgür bırakan ilim değildir. Çünkü ilmin - özelliğinin gereği olarak- yaptırım gücü yoktur. ilim ancak müluma tabidir. Kader ise, ilmin bir nevidir.

Kaza / yani ilmen bilinen propriemı uygulamaya koymak ise, kudret ve irade sıfatının işidir.

Diyer bir ifadeyle; ilim düsturları / kanunları, malumu - haricî vücud noktasında - idare etmek için esas değildir. Çünkü malumun gayı ve harici vücudu / varlığı ilme değil, kudret ve iradeye dayanır. Allahın ezeli ilmi, geçmiş, gelecek ve şimdiki zamanı birden kuşatmaktadır. Kaldı ki, ezeli, geçmiş zaman dalgalanmalarının bir ucu değil ki, varlıkların meydana gelmesinde esas tutulup bir mecburiyet tasavvur edilsin. (bk: Sözler 26 söz)

(Benim izahım: ilim denilen şeyin içini dolduran malumlardır. İlmin içi boş olmaz ki. İlmin içinde ne var? Neyin ilmi?

Alacanın cesabın ismi de malum olur. Hani derler ya: Alim, biliyor. Ona derler. Neyin alimidir, neyi biliyor. Fizik, kimya, fıkıh ve tefsir.... bunların ilmine sahip olduğu için alim oluyor. Alimin ilmini sıkın bakalım ondan ne çıkacaksa ona malum denilir. Malumların yekününe verilen isim ise ilim... ve ilim maluma tabii... yani içerisindekilerin kabı....

Sunuhat: 22

Zihin uyandıran, karşıya imtisale sevkeden kutsiyettir.

Yani: misal olursa: Lüzumi Kur'an

melzumi: Şariat kitablari

Lüzimin Lüzumi: Kutsiyettir.

"Zihin, melzumdan (şariat kitablarından) te'bâi (delaylı olarak uymak) olarak lüzuma intikal eder"

"Eğer zaruriyat-ı diniyede doğrudan doğruya

Kur'an gösterilse idi,

Zihin tabii olarak

→ müşevvik-î imtisal ve
→ mükiz-ı vicdan ve
→ lüzim-ı zâtî olan

Kutsiyete intikal ederdi.

Ve bu suretle

Kalbe meleke-i hassasiyet gelerek,

imanın ihteratina karşı esamın kalıncıdır."

Zihin → Vicdanın anasir-ı etbasidir. (4 anasirlerinden biridir zihin)

Vicdanı delayısıyla kalbi dimağıla bağlayan yönüdür zihin.

Zihin → vicdanı dimağıla bağlıyor.

Vicdanı tahrik edip canlı tutan kutsiyettir. Eğer kutsiyetle vicdan beslenmese "vicdan lakaydlığa alıfır. Cuvudiyet peyda eder"

"Eğer zaruriyat-ı diniyede doğrudan doğruya Kur'an gösterilse idi, ZİHİN tabii olarak - - -"

Zannınca bu ciddi ihtiyaç giderilmediğinden Vehhabilik bu boşluktan türedi ve çıktı. Yani buna ciddi ihtiyaç vardı. Bu giderilmeyince rehabetler çıktı ve o boşluğu doldurmaya çalıştı, ama maaalesef yüzüne gözüne bulaştırıp insanların müelliflere karşı hürmeti kırdı, ve çok tehlikeli duruma getirdi' ovarı. Ve hakikatlere gözünü kattılar.

Tahitiçi: Teferuatta hak birdir iddia eden ve şimdiki zamanda vehabi-
de diyebileceğimizin guruh.

Bunlardan bir demiş "mezhebim haklıdır, hata ihtimali' var. Başka mezheb hatıdır, sevabe ihtimali' var."

"Bence tahitiçi hubb-u nefisten neş'et eden

"inhisar-ı zihniyet"

illetiyle maluldur . Ve

maluli: illet ve

Kus'anın camiyetinden ve

sebebe muhtaç

umum tabakat-ı beşere

olma.

şümüt-ü hitabından

göfletle mesuldur" (Sun: 24)

"Hem tahitiçi fikri,

su-i zan ve
tarafgirlik

} hissini menbaı oldığından, islamda

lazım olan teranüd-ü ervah, terhid-i

kulüb, teha büh ve teavüne büyük

rahneler ağıdır. Halbuki hüsn-ü zanla, "muhabet ve vahi-
letle me'muruz."

İlim ve MARİFETİN FARKI - 14.7.2012.

İlim ile marifet arasında gerek lafız, gerekse mana itibarı ile fark vardır.

Lafız itibarıyla bakarsak "Marifet" fiili bir mef'ul olur. Arapçada "Evi tanıdım", "Zeydi tanıdım" derler. Allah u Teala: "Yusuf onları tanıdı. Onlar ise kendisini tanımıyorlardı" (Yusuf: 58) buyurur. Yine: "Onu (o hak peygamberi) öz opüllerini nasıl tanıyorlarsa öyle tanırırlar" (En'am 20) buyurur.

Öyso "İlim" fiili, iki mef'ul ister. Allah cc buyurur: "Fakat sizde mümin kadınlar olduklarına dair bilgi edinirseniz onları kafirlere döndürmeyin" (Mümtehine: 10)

"İlim" fiili, eğer bir mef'ul almışsa bu takdirde "marifet" anlamına gelir. Şu ayet şuna misaldir: "Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınız (onlar), ve bunlardan başka sizin dilemeyip de Allah'ın bildiği diğerlerini korkutunuz" (Enfalı, 60) İlim ile marifet arasındaki manevi farka gelince, bu fark birçok yöne sahiptir.

Birinci fark: 'marif' bir şeyin zatına

'İlim' ise o şeyin hallerine faallık eder.

Mesela: 'Seni tanıyorum' denilirken, 'Onu salih ve alim olarak biliyorum' denir. Bundan dolayı Kur'an'da "İlim" le emir varid olmuş, marifet ile emredilmemiştir.

Cenab-ı Hak: "Binaenaleyh (fırsat elde iken) "Allah'tan başka ilah yoktur" hakikatini bil" (Muhammed: 19) buyurur.

Yine: "Bilinki, Allah'ın cezası muhakkak, cezası pek şiddetlidir." (Maide: 98) buyurur.

"Bilinki, o (Kuran) ancak Allah'ın iradi ile indirilmiştir" (Hud: 14) buyurur.

- Marifet, her şeyin süreti ve

ilmi sembolünün nefiste canlanmasıdır.

- İlim ise bir şeyin hallerinin, sıfatlarının ve bunların o şeye nisbetinin nefiste canlanmasıdır. O halde marifet tasavvura benzerken

ilim tasdikte benzer

ikinci fark: 'marifet' - ekseriyette - bir şey idrak edildikten sonra kalpten gayb olan şey için kullanılır. Kişi o nesneyi idrak edince, 'Onu tanıdı' denir.

veyahut marifet insanın nefsinde kaim olan sıfatlarla neticelenen şey için kullanılır. Kişi o nesneyi görünce, o sıfatlarla nitelenen şeyin o olduğunu bilince, "Onu tanıdı" denir. Allah-u Teala "O gün (Kıyamet günü, Allah) hepsini biraraya toplayacak. Sanki onlar gündüzün bir saatinde farla (bir müddet) çıkmamışlardır. Birbirini tanıyacaklardır." (Yunus: 45) buyurur. Ve yine: "Kendilerine kitab verdikimiz kimseler, onu (o hak peygambiri) öz öğullarını nasıl tanıyorlarsa öyle tanırılar" (En'am: 20)

Peygambirin sıfatı onlarca bilindiğinden özü görünce bu sıfatlarla tanınırlar. Sahih bir hadiste: "Allah cc cennete en son girecek olana derki "Sen içinde olduğun zamanı tanıyormusun?"

O da 'Evet' der. Allah cc: "Tenneni et" der. O da "Rabbi-mi temenni ederim" der. Allah u Teala buyurur: "... Daha evvel küfredenlerin (Arap müşriklerinin) aleyhine (Allah'tan böyle bir) fetih istiyorlardı. İşte tanıdıkları o şey (Kut'ın) kendilerine gelince ona küfretilir" (Bakara: 83)

Marifet, birşeyi hatırlamaya benzer. Hatırlamak, zikirden uzak olan şeyin zihninde canlanmasıdır. Bundan dolayı "marifet" in aksi "inkar" dır. Onlar hem Allah'ın (bu) nimet (ler) ini itiraf ederler, hem yine O'nu (fiilleriyle) inkâr ederler" (Nahl: 83) "Hakkı bildi. onu inkâr etti ve onu tanıdı" derler.

İkinci Fark: "marifet", 'maruf olan (bilinen) nesnenin başkasından temyizini, "ilim" ise bir nesnenin niteliğindeki mülkiyetin diğer bir nesnenin niteliğinden temyizini, tefrik edilmesini ifade eder. Bu fark birincilerden başkadır. Çünkü birincide zatın idraki ile sıfatlarının idraki söz konusudur. Oysa bu, bir zatın diğerinden, sıfatlarının diğer bir nesnenin sıfatlarından ayırda edilebilmesidir.

Dördüncü Fark:

Merata: "Zeydi bildim" dediğimizde, karşımızdaki muhatabımıza bu söz bir anlam ifade etmez. Çünkü o henüz, Zeydi hangi halde iken bildiğimizi haber vermemizi beklemektedir. Şayet "Zeydi kerim ve cesur bilirim" dersen, muhatab için fayda hasıl olur. Oysa "Zeydi tanıyorum" deyince muhatab bu sözden, bizim onu başkası ile karıştırmadığımızı,

bizzat onu tanıdığımızı çıkarır ve başka bir ifade daha beklemez. İyi bakılacak olursa, bu fark bir önceki farkın açıklaması mahiyetindedir.

Beşinci fark: Bu fark İmam-ı Aşkerî'nin *furûk* isimli kitabında ve başka yazarların *furuk*'larından yer alan bir farktır.

Buna göre 'marifet', birşeyin hakikatini başkasından ayırarak bilmektir. "ilim" böyle değildir. Çünkü "ilim" birşeye mücmel olarak faalluk edebilir. Bu ifade, Menazil yazarının ifade ettiği farka benzer. Çünkü o "marifet, birşeyi olduğu gibi bilmektir" demişti. Bu tarife göre, Allah cc marifet asla tasavvur olunamaz ve bu bölüm olduğu gibi tümü ile imkansız olur. Çünkü Allah u Tealayı ilmen, marifetin ve görme bakımından ihata edip bilmek mümkün değildir. Allah cc bundan çok büyük, çok azim ve celildir. Allah cc şöyle büyür.

"O, onların önderliğini de, ortaklıklarını da bilir. Onların ilmi ise asla bunu ihata edemez" (Taha:16)

Bu tarifen hakikati şöyle olmalıdır. Marifet mahlukatın en büyüğüne, hatta en zahir olanına faalluk edemez. Bunlar da güneş ile aydır. Hatta hiç kimse onun kendisini ve zatını asla bilemez.

Sufilere göre, "ilim" ile "marifet" arasındaki fark şöyledir:

"marifet" onlara göre, öyle bir ilimdir ki, alim

bunun gereğini göre hareket eder. Sadece ilmin gösterdiği
şeye 'marifet' demezler. Aksine marifetle ancak Allah'ı
bileni, Allah'a ulaştırın yolu, o yolun afet ve engellerini bi-
leni nitelemek. "Hâl" i kendisine marifetle şahitlik eden,
Allah cc ile 'hal' sahibi olan kimseleri nitelemek.

Onlara göre arif, Allah'ı, sıfatlarını ve fiillerini
tanıyan kimsedir.

= TEVHİD =

- Eşyanın ve benim sıfatlarım benden önce olamazlar.
Mısıl: Kokunun bulıktan önce olamaz.

Muhabetim, aşkım, istidat ve kabiliyetlerim vücudum-
dan önce olamaz. Çünkü sıfat mensufları önce
olamaz. Yoksa nereye koyacaksın, monte edeceksin.
O zaman benim ustam benim aklım ve istidatlarım
değil. Benim ustam benim seviyede de olmamalı. O
zaman bak bakalım insandan daha cemi esbab
aleminde kim var?

- Etrafındaki sanatlar ilk ve son mûdelle yapıyor.
Bu iş insanın sanatına gidi. İnsanda bu yoksa kim-
de olabilir?

- Konuşmadan konuşmayı nakletmek. O da kopyala yapış-
tır. Uzaktan benim bilgisayarım tamir edildiği gibi, duadan
uzaktaki ruhu tamir edebilir.

- Varlık yokluğu } delil olamaz
İlim cehalefe }
Yokluğun delili varlık olurmu?

- Sadece var olan hislerin sahibi ondan harika olması lazım ise, acaba aklımın, vicdanımın ve ruhumun sahibi etrafımda kim olabilir? Çünkü ilmin kaynağı uhulet olamaz!
- Bedeni canlı tutmak için gıda takviyesi lazım olduğu gibi, hisleri de canlı tutmak adına, canlı tutmak adına beslenmesi lazım.
- Kainatın her tarafını saran ilim ve hikmet
hiç bir yeri boş bırakmamış ki tesadüf olsun kainata.
- Şeftali meyvesi armutun çekirdeğinden çıkamayacağı gibi, insanda insan çekirdeğinden çıkması gerektirir...
- Yokluğun delili varlık olamaz. Varlıktan yokluğa gidilemez.
- Kişinin içsel alemi kalemında yükleyip gösteren Allah...
- Buna bakan bendeki kendi seviyesini görürsün.
- Nasıl insan lisan bildikçe insanlara değer alıyorsa, insanda koinattaki eşyanın lisanını bilip onları anlayıp anlamlandırmasıyla manevi değer alır. Fizik & tip bir lisandır. İnsanın ruhunu da anlamak bir lisandır.
- Koku koku alma duyusunun delili olduğu gibi, koku alma duyusunda zemini olan ruhun delilidir.
- Aynada süretin akseder. Senin korkun, aşkın & muhabbetin akseder. Kalb ile bitiriliştin aynı zamanda da hifzedir.
- Gözümüzün önünde ziddi giddinden çıkarması...
gördüğün halde; nasıl oluyorki varlıktan varlık çıkarmasın, dünyanın uzantısı olan ahiret olmasın. Ölüden diriye çıkartan dirinin devamını sorgulayarmı?
Hangi daha kolay.

- Hikmet; geleceğin alt yapısı...

Gekirden gelecek baharın kesin delili...

Eğer kâinatta abesiyet hakim olsaydı geçmiş ve gelecek dünyalar olamazdı. Eğer kâinatta abesiyet olsaydı hıslıca intikal etmek kolay olurdu. Şimdi soruyorum: Ortada olan bir hakikatla yola çıkmak mı doğru, yoksa ortada olan hikmet hakikatini hiç nazara almayıp zıddıyla mı yola çıkmak doğru? Eğer kâinatta manasızlık, abesiyet ve hikmetsizlik olsaydı ahiretin yokluğuna intikal etmek kolay olurdu. Kâinatta herşey daha mükemmelle hâmile.

- Mananın ne kütlesi var ne de hacmi var. Adeta bu alem cinsinden değil. Madde manayı taşıyor. Neresinde? Mana maddeye benzemez, ruhda caside benzemez. Eğer madde ^{manın} ~~Madde~~ görünüşü ise, o zaman madde mananın li-basıdır.

Zaman: Mekan parçalarının birleştirilmesidir. Zaman mekano ve maddeye muhtaçtır. O zaman mekansaız ve maddesiz düşünemeyiz. O zaman zaman mekano ve maddeye muhtaçtır. Mekanın an'larla doludur. Parça parçadır. Bu parçaların birleştirilip içlerin doldurulması lazım. Mekandaki an'lar parça parçadır ve içleri boşturulur. Bunları birleştiren güç zamandır. Amellerde onun içlerin doldurulmasıdır.

Huruf-u mukatta:

Radyo gibi. Nasıl emirleri dinler ve hemen nakleden radyo gibi, huruf-u mukattaada golgi şahade nakleder, aktaran radyo gibi...

Havanın zerrati radyo gibi düşün. Buna emr-i kün feykün'ün cilvesine ve irade-i ezeliyenin tecellisine mazhar hurufatın maddi hassalarını ve harika ve mervî faziletlerini teslim ettirir.

Zerrat-ı havâiyede → külsiyeti noktasında

→ emr-i kün feykün'un cilvesine

→ irade-i Ezeliyenin tecellisine

mazhar hurufatın

→ maddi hassalarını

→ harika ve } faziletlerini
→ mervî } teslim ettirir.

huruf-u mukattaa; muntazam ve

nihayetsiz hassas ve

zamansız emirleri diler ve } görünüyor.
zamansız emirleri yapar

L.N:30 "o su ile tezahürü gösteriyor ki:"

Su gemisinde, perdesinde ifade ediliyor. Orada ifade ediliyor. Ama oraya benzemiyor.

Emir & iradenin bir arşı olan → unsur-u hava.

İlim ve hikmet arşı olan → unsur-u nur

fazl ve Rahmet arşı olan → unsur-u su

Hıfz ve Hayat arşı olan → unsur-u toprak.

Adeta zamansız: "Aprimizdeki hava ile hurûfat ve kelimatı ekliyoruz, birden sümbülleniyor. Yani, havada, âdetâ **zamansız** bir anda, bir kelime bir habbe olup hâric-i havada sümbüllenir; küçük büyük hadsiz aynı kelimayı câmi bir havayı sümbül veriyor."

"emr-i tekviniden gelen hurufat,"

hurufat hava değil havaya ekiliyor.

= ZEKAT = mülteka. 217.shf

Al-i beyte verilemez. Ve al-i beytin zâlesinde verilmeyiz.

Zekatın şartları: 1- Akıllı, balıq 2- İslam 3- Hürriyet

4- Borcundan hariq, haxlı (1 seneyi doldurmuş) olan mal nisaba malik olmak. 5- ve (o nisab) hōcat'ı aslıyesinden hōriq olmak selevki faktiren de olsa (o nisab) nūmı (çoğaltıcı) olmak, tam bir mülke mōlik ve kendi (mali) olmak şarttır.)

Zekat. Lügatta: Taharet. Bereket. nemā. Güzel anma manasındır.

Zekat verilen mal temiz ve bereketlenmesi muhakkaktır.

Zekatın farziyeti: Hicretin 2. senesinde Ramazan orucundan evveldir.

Mecnun, çocuk, kōfir, kōle, nisaba malik olup da, üzerinden bir sene geçmeyen kimse ve

bedeli kitabete ayrılmış kōle üzerine, zekat vacib değildir.

Kayıb, yitilmiş mala zekat düşmez.

İnkâr edilen alacağın şeytinde zekat düşer. Çünkü borçlu inkâr ediyor.

Alacaklarını almadan (şüpheli ise) zekatını vermeyebilirsin.

Zira bunlar hakkındır fakat kabz edilmemiş mallardır.

Dört mezhepte de 4 türlü Zekat malı vardır.

1- Senenin ekserisi zamanında, sayıda parasız otlayan 4 ayaklı hayvanlar.

2- Altın ve Gümüş.

3- Ticaret için alınıp, ticaret için saklanan - Ticaret esyası.

Tarlasından buğday alıp ürünü veren veya

mirasından eline ürün geçen kimse,

satmak niyetiyle saklarsa,

nisab miktarından fazla olsa veya

bir seneden fazla kalırsa

zekatlarını vermek icab etmez.

Altın, gümüş esya ve kopik paralar zekat malıdır.

4- Toptan çıkan mahsüllerin Uşr'leri vardır.

Zekatın farzı birdir. O da niyet etmektir. Niyet kalb ile olur.

Niyet etmemiş meyyitin, bırakıp maldan zekat borcu verilmez. Çünkü niyet etmesi farz idi. Varisleri kendi mallarından ödeyebilirler.

Fakire zekat niyetiyle vermedin. Hayli zaman sonra niyet etsen, eğer o mal fakirde duruyorsa ikinci zekat niyetin zekat niyeti olarak olur. Eğer fakir harcamışsa olmaz.

Hacca zimmiyi vekil gönderilmez. Fakat zekat için vekil olabilir. Zekat için mal sahibinin niyet etmesi yetiyor. Ama hac için vekilinde niyet etmesi lazım.

Onun için gayr-i müslimden hacca vekil olmaz.

Fakir nisab miktarından fazla olamaz.

Yekif malların zekati yoktur.

Gecmiş senelerin zekat borcun borçtur. Bunu borcun hanesine yazamazsın.

Hac, nezr ve keffaret için saklanan paraların zekatı verilir. Çünkü, kul borcu değildir.

1. azama r.a göre 3 türlü alacak vardır.

- 1- (Deyn-i Kari), Ödünç verilen ve zekat malının satışı karşılığı olarak olan (sermendir) dir. Nisab hesabına katılır.
- 2- (Deyn-i mütevassıt), ticaret malı olmayan zekat hayvanlarının ve köle, ev, yiyecek, içecek gibi ihtiyaç maddelerinin satışları karşılığı ve binaların kira alacaklarıdır. Nisab hesabına katılır.
- 3- (Deyn-i zaif), miras, mehr malıdır. Nisab hesabına katılır.

İnkâr edilen alacaklar,

Gayb olmuşlar,

Saklandığı yeri unutulmuş mallar ele geçince önceki senelerin zekatını da verir.

Nafaka 3'tür

1- Yiyecek

2- Giyecek

3- Ev

Yiyecek denince mutfak eşyasıda anlaşılar.

Ev demek, ev eşyasıda demektir. Birnek hayvanı, arabası, silahı, hizmetçisi, sanat aletleri ve lüzümlü kitapları da ihtiyaç eşyası sayılır.

Kul hakkı, Allahın Tealâ'nın hakkından önce ödenir. Hacca gitmek için idüce, almamalıdır. Ödenmesi muhakkak ise alınabilir.

Zekat, fitra ve kurban için, ihtiyac eşyasına mülk olmak şart değildir. Bu eşyadan elde bulunanı nisaba katılmaz.

Altın ayar' farkları nazara alınmaz.

Alışını satış fiyatlarını nisab hesaplanır. Fakirin menfaatına uygun olanı yapmak evlâdır.

Ticaret için olmayan her türlü eşyanın zekatı verilmez. (Kullanılan olması)

Demirbaş eşyaların zekatları yoktur.

Ev almak, başka birşey almak için sakladığın meblaları zekatları vardır.

Malların değeri o gündeki piyasa göre hesap edilir.

Milyarlarca fakire versen ama zekat niyet etmersen zekat olmaz.

Fakirden alacağın kadar zekat verip tekrar borcunu bana vermesi için verse olmuyor. O fakir niye fakir kaldı. Ama verdin o kendi istiyatifi ile verse olur. Yani sana zekatımı veriyorum sende bana iade et borcun ödemiş dene olmuyor. Fakir hür olmalı vermekte.

Zekat vermeyen zengin'in şahitliği kabul olmaz.

Nisab, yıl sonunda da helak olursa, yani farz olduktan sonra helak olursa, yine böyledir. Zekat atılır ve eline nisab miktarı mal gelirse, yine bir sene beklemesi lazımdır.

Çünkü zekat olur olmaz hanefide hemen vermek lazım

gelmez. Vermeden ölürse, bıraktığı maldan verilmez.

Safî ve Maliki mezheplerinde, zekat farz olunca, hemen ayırıp vermek farzdır.

Zekat farz olduktan sonra borca girerse zekattan düşmez. Çünkü önceden farz tahakkuk etmiş. Vefat ederse af olunmaz.

Gasb ve rüşvet olarak alınan mal malına katılıp zekat verilmez. Çünkü kendi mülkü değil. Geri vermesi farzdır.

Kandırarak almışsa da böyledir.

Uşr:

Az olsun çok olsun i. orama göre $\frac{1}{10}$ veya kıymeti kadar para verir.

Ucretle veya hayvan gücüyle sulanıyorsa $\frac{1}{20}$ verir. Diğer hiçbir masraf düşmez.

Toprağın sahibi çocuk, deli ve köle olsada verir.

Bir sa'dan az mahsulün uşru verilmez.

Zifti, petrol ve tuz için uşr yoktur.

Telefe olan ve gəlınan malını uşri olamaz.

Uşr verilmeyen malın tamamı haram olur.

Toprak sahibinin haberi olmadan tarlayı ekince; yaptığı masrafları kadar alır diğerini fakirlere fısadduk eder.

Tarla kırası yüksekse uşrünü mal sahibi verir yoksa üretici verir.

hayvanların zekatı:

Üretim çiftliklerindeki kilerin sayısı, nisab miktarı olduk-
tan bir yıl sonra zekatı verilir. Yün için taşımak için
olursa zekat düşmez.

Devenin 5 deveden 1 koyun verilir. 9'a kadar 1 koyun
10-14 arası devesi olan 2 koyun

15-19 " " 3 "

20-24 " " 4 "

25-35 arası devesi olanın 2 yaşına girmiş bir yavru dışı,
deve verilir.

36-45 arasında olanın 3 yaşına girmiş dışı deve yavrusu

46-60 " " yük taşıyabilecek 4 yaşına girmiş dışı deve

61-75... 5 yaşında

76-90... iki adet 3 yaşındaki deve verilir.

91-120... iki adet 4 yaşında deve verilir

120 den fazla olan her 5 deve için ayrıca birer koyun
verilir.

Sığırın 30 dur. 30 dan az olan sığırın zekatı yoktur.

30 sığır için → bir adet bir yaşını aşmış erkek veya dişi
buzak verilir.

39'a kadar hep böyledir

30-59 kadar için → 1 adet 2 yaşını bitirmiş erkek veya
dişi dana

60-69 için → iki burçu verilir.

70 sığır için → bir dana ile bir burçu verilir.

70'den sonra her on için böyle hesap edilir. Her otuz için bir burçu, her kırk için bir dana artmaktadır. Seksen olunca, iki dana artmaktadır.

Manda zekatı, sığır zekatı gibidir.

Koyunun 40 dır.

40 - 120 → bir koyun verir.

121 - 200 → iki koyun verir.

200 - 400 → 3 koyun verir.

400 için 4 koyun. Sonra her yüz koyun için bir koyun artar.

Koyun, keçi, erkek ve dişi zekatları hep aynıdır.

1 yaşını doldurmamışın zekatı verilmez.

Kuru zekat verilmez.

Zekat kimliği verilir.

1- Fakir: Nafakasından fazla, fakat nisab miktarından az malı olanı fakir denir.

Bu zekat alabilir ve kurban kesmesi, fitra vermesi lâzım olmaz.

2- miskin: Birgünlük nafakasından fazla birşeyi olmayan müslümana miskin denir.

Müslüman olmayanı zekat verilmez.

3- Âmil: Yani Sâime hayvanların ve toprak sahiblerinin

zekatlarını toplayan, zengin dahi olsalar işleri karşılığı, zekat verilir.

4- mükatib:

Yeni efendilerden kendisini satın alıp, borcunu ödediği azad olacak köle

5- Münkatı:

Cihad ve hac yolunda olup muhtac kalanlar. Ve Din bilgilerini öğrenmekte ve öğretmekte olanlar da zengin olsalar bile, çalışıp kazanmaya vakitleri olmadıkları için zekat alabilirler. İbn-i Arabî'nin bunu açıklarken buyurduğu, (Cami-ul Feteva) da bildirilen hadis-i şerifte (ilim öğrenmekte olanın kırk yıllık nafakası olsa da, buna zekat vermek caizdir) buyuruldu...

6- Medyun: Borcu olan ve ödeyemeyen müslüman

7- İbnüs-sebi: Kendi memleketinde zengin de olsa, bulunduğu yerde yanında mal kalmamış olan ve çok olacağı varsa da, almaya muhtaç kalan

Zekat parasıyla:

Meyyite kefen alınmaz.

Meyyitin borcu ödenmez.

Cami, cihad, hac yapılmaz.

Zimmiye yani gayr-i müslim vatandaşın zekat veritmez.

Zimmiye fitra, adak, sadaka, hediye verilebilir.

Zengin kölesine ve zengin küçük oğluna veritmez.

Zengin büyük çarısı veya } zencisi

zencisi veya

babası veya

getim kalan küçük çocuğu fakir iseler bunlara } bunlara, baş
kalanı zekat
verebilir.

Küçük çocuk akıllı ise, yani parayı

başka şeyden ayırabiliyor ve aldakılarak elinden alına-
mıyor ise, buna verilir.

Peygamberimizin akm'ın amcalarının evladlarından, kıya-
met kadar gelecekte zekat veritmez. Çünkü cihadda
düşmanlardan alınan ganimetten $\frac{1}{5}$ i bunların hakkıdır.

imam-ı azam hanım kocasına veremez.

imameyn ise kadın kocasına zekat verabilir dediler

Adam kayınvalideyne ve kayın pedere ve üvey çocuğuna
zekat vermek câzdir.

Bir müslüman ben fakirim deyib zekat istemişse daha araş-
tırılmaz verilir.

Zekatı borcu olan vermek fakire vermektan daha iyidir.
malını haramda kullanana ve israf edene veritmez.

Zenginin sekili zengin gibi oldyundan her istediğine verir.

Zekatı vermeden kaybetse öder. Sekilinde iken kaybetse
sekili öder.

Bir günlük yiyeceği bulunan veya yiyeceği yok ise de, soğ-
lam çalışacak, ücret edecek halde olan kimsenin, yiye-
cek içecek veya bunları almak için para istemesi, dilen-
mesi haramdır. İstemedan veritmesi ve veritleni alması câz.

Bunların elbise, evi olkada kiro parasını istemesi câz olur.

Beytülmal veritmesi laum olan birşeyi eline geçiren

kimse, beyt-ul maldan hakkı varsa bu şeyi kendi kullandırır.

Zekat, fakirlerin hayatını, ihtiyaçlarını, cem'iyetin tekellüf eylemesi garanti etmesi demektir. Bir şehrin bir köşesinde, bir müslüman, aklıktan ölse, şehirdeki gençlerden birinin, az bir zekat borcu kalsa onun katili olur.

Zekat, müslümanlar arasında, siyorta teşkilatıdır. Bir aile reisi ölünce, fakir ailesine mal'as bağlayıp, herkesi mes'ud eder. İşte islamiyet zekat ile, böyle sosyal bir siyorta kurmuştur.

Petrol gibi sıvılardan ve oksidler, tuzlar gibi atışta erimiyen filizlerden ve denizden çıkarılanlardan birşey alınmaz.

ficarete
olan tucraların

{ Zekat: Müslümanlardan $\frac{1}{40}$ ini
Zimmilerden - Gayr-i müslimlerden - $\frac{1}{20}$ ini
Harbiden $\frac{1}{10}$ olur alınır.

Zekat vermek Kuran-ı Kerimin 32 yerinde namazla birlikte emir edilmektedir.

Kuran-ı Kerimde 3 şey 3 şeyle beraber bildirilir. Bunlardan biri yapılmazsa, ikincisi kabul olmaz.

1- asım efendimize itaat edilmedikçe Allah'a cc itaat edilmiş olmaz.

2- Ana babaya şükür edilmedikçe Allah'a cc şükür

editmez.

3- Malın zekatını verilmedikçe nazar kabul olmaz.

10-10-2012

Tam ilmi hül sh: 218-268

Ömer nasuhi Bilmendeni:

Zekatın verileceği yerler:

- 1- Fakir 2- Müskin 3- Yoku 4- Borçlu
5- Mükateb 6- Mücahid 7- Amil

Mükateb: Bir bedel karşılığında azad edilmek üzere efendisi ile bir anlaşma yapmış olan köle veya cariye demektir.

Amil: İdareci tarafından meydana gelen zekat mallarının zekatlarını toplamakla görevlendirilen kimsedir. Böyle bir görevliye, bu çalışması süresince, fakir olmasa bile, ailesinin ve kendisinin ihtiyaçları için yeterince zekat verilebilir.

Zekat akitare verilmesi daha faziletlidir.

Zekat verilecek kimse:

- 1- Müslüman 2- hür 3- Akla sahip 4- Bülüp çopıno gelmiş
Çocukların zekatını velileri vermez.

Altını, gümüş, paralar, külçeleri, süs eşyaları kendileriyle ticaret niyet edilmedikçe veya bunlar nafakaya ve ev satın alınmasına harcanmak üzere saklansa bile, nisab miktarına ulaşıncaya zekata tabi olurlar.

Ziynet eşyalarına zekat gerekmez. Altından gümüşten hariç olmalı. Yutut, zümrüt, inci, elmas gibi ziynet eşyalarından. Çünkü bunlar (hakikaten veya hükmen) artıcı değildir. Ancak bunlar temel ihtiyaç dışında olup kıymetleri en az nisab miktarından ulaşınca, sahipleri zengin sayılır. Bunlar zekat vermekle yükümlü olmazlarsa da, kendileri zekat ve sadaka almazlar ve bunlar üzerine fitir sadakası ile kurban kesmek vacib olur.

Kefil borçludur demektir. Onun için kefil olduğu malından zekat vermez. Kefil olduğu borca denk malından zekat vermez.

Zekat borcu varken ölürse varisleri vermek zorunda değil. Mal bırakmışlarsa varislerin olmuştur.

Altı cins hayvandan alınır: 1- Koyun 2- Keçi
3- Sığır 4- manda 5- deve 6- at

Kayıt paraların hemen bedellerine dönüşüyorsa onarlarda geri (altın yerine koyub) muamele edebilirsin. Nasıltı malın kendisinden verildiği gibi, kısıtlı olan mebladanda verilebilir. Bunlar haur mal gibidir. Bunların bir değeri ve manası yoksa sırf TL si elinde olanlar zekat vermesinler olurmu? Onların juumlarıncı TL nin değeri yokmuş. Zengin olmak TL ile hesablanıyorsa zekatını da o cinsten niye verilmesin.

Tarladan gübre düşürülmüyor. Çünkü gübre artırıcıdır. Ve temel malzeme değil.

Öşürde esas arajidi mal sahibi değildir.

Bal ve kudret helvasından $\frac{1}{10}$ alınır.

Daha bitmemiş ve belirlenmemiş olan meyve ve sebzelerin öşürlerini vermek caiz değil.

Kendiliğinden büyüyen ağaçlardan, otlardan ve derelerden arlanılanlardan öşür yoktur. Fakat dapolardan toplanan meyvelerin öşürleri var.

Bir fakire alacağını o fakire bağışlasa zekatı yerine geçmez.

Ortaklar kendilerine düşen hissedan ayrı ayrı verirler. Fakirin izni ile fakirin borcunu zengin zekatıyla kapatabilir.

Üsül ve fūruundan olmayana yetim birini yanında bulsa ona verdikleri zekat yerine geçer eğer niyet ederse.

Zekatın fakire temlik edilmesi (mülk olarak) verilmesi layım.

İmamın göre fakir kocaya kansı verdiğini gibi, o kacadan olan bülüğe ermemiş gocuğuna zekat verilebilir. Çünkü bu gocuğun nesebi, baba tarafından sayılır sabittir, annesinin servetiyle zengin sayılmaz. (Gocuğun babası vefat etmişse. Yoksa küçük gocuğun nafakası babaya aittir. Büyük gocuğun nafakası kendine aittir.)

Müstakil zatlar birbirlerinin servetiyle zengin sayılmazlar

Zekati ilk önce şunlara verilir:
Muhtaç olan erkek kardeşine veya
kızkardeşlerine,
Sonra bunların çocuklarına,
Sonra amcalara,
halalara,
Sonra bunların çocuklarına,
daha sonra akraba sayılan diğer yakınlarına vermek
daha kolaydır.

Sübhanekeden maksadı:

- 1- "Sübhanetekallahümme ve
- 2- Vebihamdike ve
- 3- tebârekesmüke ve
- 4- Teâlâ ceddüke ve
- 5- Ve la ilahe gayrük "

meal-i izmâliyeri:

- 1- Ey Allahım; Seni tesbih ve } ederim,
tenzih }
- 2- Sana hamd ve } bulunurum,
övgüde }
- 3- Senin kutsal ismin mübarektir.
- 4- Senin izzamet ve } pek yüksektir.
celâlin }
- 5- Senden başka hak mabud yoktur "

Cenâzede: "ve celle Sennâüke"

(Senin âzgün yücedir) veya (Ve senin anlığın, şanın
çok yücedir)

Rivayetlere göre Sübhaneke duasını oluşturan cümleler Adem as aittir ve bizzat Allah ü Teala tarafından öğretilmiştir. Yani Kuran-ı Kerimde geçen bir ayet değildir, Ama yine Allah'ın ce sözüdür.

Dolayısıyla insanın yeryüzünde yaptığı ilk dualardan birisidir. Belki namazlarda ilk önce dua olmasının hikmetlerinden biride budur.

Kuran-ı Kerimde insanların cennete girince Allah'a ce şükür, teşekkür makamında ilk söyleyecekleri söz ve duanın Sübhaneke olacağı anlatılır.

Namazda bismeliden de önce okunur.

Buna göre cennetten çıkan Adem as ilk sözü Sübhaneke oldu gibi, cennete giren insanların da yine ilk sözü Sübhaneke olmaktadır. Bir başka ifadeyle; cennete girince, çıkınca Sübhaneke ile girip çıkmaktadır.

Sübhaneke: S.B.H. tesbih kökünden gelen bir kelime olarak "Yarabbi ben seni tesbih ederim" demektir.

Tesbih, "Allahı kemal sıfatlarla müttuf, noksan sıfatlardan münezze tutmak" demektir.

Kemal sıfatlardan bazıları: Adil olmak, bilgili olmak, cömert olmak, güçlü olmak, hakim olmak, büyük olmak...

Noksan sıfatlar bunlarını terkidir: Cuhil olmak, Balim olmak, cimri olmak, zayıf, auz olmak, ...

Bir insan Sübhaneke Allahümme veya Sübhanallah demekle, şunu demek istiyor:

Ey Allahım, sen Adilim - Zalim değilsin.

Alimsin - Cahil değilsin.

Görürsün - Kır değilsin

Duyarsın - Söyür değilsin.

Canlısın - ölü değilsin

Güçlüsün - Zayıf değilsin.

Sübhaneallah demekle bunların hepsini tek tek sayıp dökmüş gibi Allah'ı anmış oluyor.

Alla hamme: Ey Allahım demektir.

Allah'a hamdetmek demek onu övmek demektir.

Ve tebareke'smüke: Senin ismin bereketlidir, mübarektir.

Kur'an-ı kerimde 93 Allah'ın ismi geçer.

Ve teala ceddüke: Ve senin saltanatın çok üstündür.

Üstün olmak, yüce olmak, şerefli olmak, manalarına gelir.

Ve teala ceddüke" demekle biz "Ya rabbî, senin saltanatın, zenginliğin, gücün - kudretin çok üstündür" demek istiyoruz.

Ve celle senaüke: Senin anılın, şanın çok yücedir.

Hamd u sena, medh ü sena ifadelerinde geçen kelimelerdir.

Ve la ilahe ğayrûke: Senden başka ilah yoktur.

Bu cümle bizim kelime-i tevhid olarak bildiğimiz "la ilahe illallah" ifadesinin bir başka söyleniş şeklidir.

"ilah" kelimesine tapılan, ibadet edilen, sığınılan, Allah olmaya yakışan demektir. "Ve la ilahe ğayrûk" demekle biz senden başka bütün ilahları, mabudları, putları, tağutları reddediyor, onların üzerine kırımğı kalem çekiyor.

Namazın hemen başında bu ifadeyi telaffuz etmekle tevhid inancının esasını, işini, özünü, en önemli noktasını itiraf etmiş oluyoruz ve tabiri-i caiz ise tüm PUTLARI, İLAHLARI reddederek sadece Allah'ı tanıdığımızı ilan ederek O'nun huzuruna çıkmaya kendimizi hazırlamış oluyoruz.

Sübhanedeki bir özellik:

Dikkat edersen Sübhanke duasında: Sübhanke, ve bihamdike, ve lebareke, ismüke, ceddüke, şenüke, ğayrûke şeklinde her cümleinin sonu "KE" zamiri ile bitmektedir.

Bu ise "Sen, senin" demektir. Buradaki incelik; bir müslüman Allah'u ekber deyip namaza başladığı anda

Sübhanke ile birlikte direk Rabbi ile birlikte konuşmaya, İlah hitab etmeye başlıyor, hem de gayet samimi ifadelerle.

"Sen, senin..." diyerek, tabiri caiz ise "senli-benli" konuşmaya başlıyor. Bu da, bu duanın kul ile Rabbi arasındaki birden bire ne kadar sıcak ve samimi bir bağ, bir dostluk kuruverdiğini gösteriyor.

= FEYZ =

↓
جذ لی.

Kalbi orife rukuu bulan ilkaat-ı Rahmoniye ve
varidat-ı gaybiye, ilim ve marifet, sefa-i ruhanî
fazl ve kerem, to'sir, bereket, cûş-u huruş, cem-i fuyuzat

Uveysi bir tarzda ilim tahsil etmenin ayetlerden birkaçı:

- Hicr: 75
- Ankebut: 69
- Bakara: 299
- Talak: 2

Hstadıma has olsaydı kitablara geçmezdi.

Feyz iki tane zemini var.

1- Akli^î ve

2- Kalbi^î

Akli^î fezin de 3 mertebesi var

tefriti: Zanlarda bulunmak

ıvasatı: Sünnet-i seniye dairesinde bulunmakki Ziyad-
din hadisesi gibi (K:88)

ıfratı ise: Haddinden fazla makam vermek.

Kalbi^î feyzinde 3 mertebesi var:

Tefriti: İnkarıdır.

ıvasatı: İstikamet mahluz olmasıdır.

ıfratı: Putlaştırmaştır.

ilim / Bilgi: Bir nesnenin zihninde elde edilen suretidir. Bir bilgi ya tasavvur ya da tasdiktir. Tasdik ise, konu, yüklem, nisbet ve hükümden oluşur.

ilk İslam filozofu KİNDİ bilgisi: Eşyanın hakikatlarıyla kavranması.

Farabîye göre bilgi: Varlığı ve devamlılığı insanın yapıp etmelerine bağlı olmayan varlıkların mevcudiyetleriyle ilgili olarak akılda kesin hükmün hasıl olmasıdır.

ihvân-ı Sâfî'nin bilgi tanımı ise: Bilenin zihninde bilinenin formunun oluşması

ihvân-ı sâfî'nin "nesneyi (şey) hakikatine uygun olarak tasavvur eden" şeklindeki âlim tarifleri ise felsefî bilgidен çok ilmi bilgi dikkate alınarak yapılmış bir tariftir.

Seyyid Şerif el-Cürcanî'ye göre bilgi: "düşüncenin gerçeğe tam uygun olmasıdır"

Filozoflar (hükema) bilgisi: "Bir şeyin suretinin akılda hasıl olması"

Cürcanî'nin aktardığı "bilinenden gizliliğin (hafa) kalkması

tasavvuftaki "örtülü olanı açmak"

Benîm tarifime göre ilim / bilgi: Nesnelerden alınarak fitret-teski karşılıklarını uyandırılmasıdır.

= TASAVVUR =

Kavram bir objenin zihnindeki tasavvurudur.

Kavramta hayali birbirinden ayırmak gerekir. Hayal daima özeldir, belli bir objenin tasavvurudur, hayalde niteliğin rolü büyüktür. Kavram ise geneldir, objenin şu veya bu niteliğini taşımaz. At hayali ile at kavramını karşılaştıralım: At hayali, rengi, şekli ve duruşu ile belli bir atın, onu görür gibi zihninde canlandırılmıştır. At kavramı ise belli bir atı, ifade etmez, bütün atlar onun içerisine girer. Görüldüğü gibi kavram genel bir fikirdir.

- Tasdik:

Tasdik ile kavram arasında bir bağ kurmaktır. Bu bağ iki kavram ve birbirine yaklaştırır veya uzaklaştırılır. Mesela ağaç yeşildir de, ağaçla yeşil kavramları yaklaştırılmış; taş canlı değildir de, taşla canlı kavramları uzaklaştırılmıştır. İslam mantıklarına göre bu yaklaştırma veya uzaklaştırmada zihin dört türlü durumda bulunabilir. Yani dört türlü tasdik olabilir, bunlar da: yakın (kesin bilgi), faklit, ceht-i mürekkeb ve zandır.

Bir kanıtlama, bir isbat konusu olabilen düşüncelere yorup denir. Bir yorup (**hüküm**) bildiren tümce türüne dil-bilgisinde "haber tümcesi" denir. Mantıkta ise, bir yorup (**hüküm**) bildiren, yani doğru veya yanlış olabilen tümce türü önerme adını alır.

Nazar zihni, göflete düşüren şeylerden soyutlamak demektir. Nazar Yüce Allah'ın ce beşerde halkettiği bir nurdur. İnsan onunla hilkatte/yaratılıştaki me-

cut olan müteselsil/zincirin halkaları gibi birbirine bağlı illetlerin birbiriyle olan sebep sonuç ilişkisinin perdesini kaldırır.

İlim, bütündür (küll'dür) tûmel (külli?) değil ve parçaları (cüzleri) vardır ama tikelleri (üzri) yoktur. Bununla birlikte ilmin adı somut bir şeye ait bir âlemdir. Somut olan ise ancak duyuşal işaretle bilinebilir.

= (Tasavvufçulara göre) =

- **Âlem-i Şehade**: Tasavvufçular şu isimleri vermişler: Âlem-i mülk, âlem-i halk, âlem-i nasut, âlem-i hiss, âlem-i anasır, âlem-i eflak u encam, âlem-i mevalid.
- **Âlem-i melekut**: âlem-i mülk ile Âlem-i Ceberrûtten sonraki âlemdir.
- **Âlem-i Emir**: Arşın üstünde olup, madde olmayan, ölçüle-meyen ve herkesin anlayamayacağı âlem. Buna, âlem-i melekut ve âlem-i ervah ve mekansızlık âlemi de denir. Âlem-i emirde sırayla: Kalb, rûh, hafî, ahfî, denilen 5 latife (makam, merteba)
- **Şeriat** 3 esasa oluşur: ilim, ihlas, amel.
- **Seyr-i illallah**: Allah'a cc doğru olan manevi yolculuk
- **mebde-i taayyün**: (Allah'ın isimindeki hakikatı, aşan-ı sabî-ferî, salikin Rabbi) olan rivâz olan ilahî isme kadar süren yolculuğundan ibarettir.
- **Seyr-i illallah**, salikin letâifinde ve letâifinin asılla-rındaki seyahati olup, mebde-i taayyününe yani bağlı,

bulundup'u veya feyz aldığı ilâhî isme (veya o ismin gölgesine) kadar devam eder.

seyr-i fillah ise o ilâhî isimlerin altında seyahat olup Zat mertebesine (La ta'ayyün) kadar devam eder.

Seyr-i illallah imkân dairesinde, seyr-i fillah ise ilâhî isim, sıfat, şuan ve itibarların bulundup'u rûcûb dairesinde (mertebelerinde) olur.

Her salikin 3 tane yükselişi vardır:

1. **Yükselişi:** mebd-i ta'ayyüne yani başlı bulundup'u ilâhî ismin gölgesine kadar.
2. **Yükselişi:** Başlı bulundup'u ilâhî ismin altına kadar.
3. **Yükselişi:** ilâhî ismin altından daha yüksekler kadar.

Seyr sırasında yükselişin 2 aşaması vardır

- 1- Seyr-i illallah: Allah'a c.c. dâiru yokculuk.
- 2- Seyr-i fillah: Allah'tan c.c. yokculuk.

Seyrini tamamlamaya kabiliyeti olmayanlar kaba-hatı seyhine bulurlar ve cemaat içinde durmaya kalırlar.

Seyr-i sülûkten maksat ihlas makamıdır. ihlas makamının gerçekleşmesinde afaki ve enfusi bütün ilâhların yok olmasına bağlıdır.

Alem-i misal vardır fakat kendisinin bir şekli yoktur. Şekli, şeması, süreti olmadığı için suretler alemi denmiştir. Eğer kendisinin belirli belirlenimi olsaydı her

görünüşüne tevir edip kendine gelip benzetirdi. Onun için onun hiçbir şekil beklentisi yoktur.

Alem-i emr: Arşın üstünde olup, Buna alem-i melekût ve alem-i ervaah, mekansalite alemi de denir.

Alem-i emr sırasıyla: kalb, rûh, sır, ahfâ denilen beş lâtife (makam, merkebe) vardır.

(Anladığım: Bîstüm haritada Arş-ı Azam makamı).

Alem-i Ceberût: Tasavvufî bir terim olarak; cedit ve zorlama demektir. ilâhî kudret ve irâdenin etkili olduğu âleme ceberût âlemi adı verilmiştir.

Ceberût âlemi; mülk âlemi ile melekût âlemi arasında kabul edilmektedir. Yani orta âlem olan Ceberût âlemi, üstte olan Lâhût âlemi ile altta olan melekût âleminin ortasıdır.

Başka bir ifadeye göre, Ceberût Âlemi Allah'ın takfirinin yani 'kaza' sınır bulunduydu yerdur.

(Benim anladığım göre haritada

)))
melekût	Ceberût	Lahut
(Arş)	(L. mahfuz)	(Arş-ı Azam)

Bütün fizik fenomenleri âlemi emirdendir.

Latife-i Rabbaniye:

Nasılki Rububiyet Seccadi hilkatı sevk-u idare diyor. Rab o kulu için. İlah ise yarattı. Rab ise terbiye etme manasına gapt-u rabt altına alıp sevk u idare ediyor. Onun küçük nümnesine Latife-i **Rab** baniye olarak insana koymuş. Bu latife-i rabbaniye ne yapar?: "nur-u imanı; mü'minin ma'nevîyat, ahval ve emellerinin, vâdeta tecessüm etmiş heyetinin aktarına nesretmektedir." (B.ış. 156)

Nasılki **Rab**'ın içerisinde bir süre esmalar var. Bu latife nin içinde de O'na bakan latifeler var. Bunun içerisinde nur-u iman var. Bu nur-u imanı Latife-i rabbaniyede diğer yerlere ulaştırıyor.

- duyguları, hisleri, dimağidatileri düzene koyan Latife-i Rabbaniyedir.
- maneviyatımızın ruhudur, hayatıdır.
- Latife-i rabbaniye gayb âlimlerinden nuranî sembollerle fotoğraflar alır.
- nuranî bir haritadır.
- pası ve zengâre hükmünde olanı:
 - 1- arz-u hilaf
 - 2- iltizam-ı taraf-ı muhalif
 - 3- ma'zur tutulmak için kendi evhamına bir hak vermek ve bir asla irca' etmek
 - 4- mecmuun neficesini her bir ferden istemek ki, za'fiyeti sebebiyle neficenin reddine bir istidad-ı seyyie verilir.

- 5- Hemde bahaneli çocukluk tabiatı,
 6- hem de mahaneli düşman seciyesi'
 7- hem de yalnız ayıbı görmek şanında olan müstari nurarı
- Ruhu ^{zişuur} → Latife-i rubbaniye olarak ifade edilir.
 - Kalb dimağında cem eder. Bunun manevi tarafı vüdan.
 - Vüdanında manevi tarafı Latife-i rubbaniye.
 - nuranî haritadır. Latife-i Rubbaniye sırf şecer-i hilkatin değil Vacib-ı vücud âlemlerinde haritasına camidir.
 - Sanii ilan eder.
 - Emellerimizi, fiillerimizi ve maneviyatımıza can veren dir.
 - imanin nurudur
 - Kalbin manevi tarafıdır.
 - maneviyatımızın ruhudur.
 - sır, hafi, ahfa, his, duygu ve dimağımızı uyum ve dengeye getiririyor.
 - imanin Lambasıdır.
 - Latifelerimizin menbaıdır.
 - L. Rubbaniyenin şecer-i hilkattaki yeri arş-ı uzamdır.
 - ezeli ve ebedi zat-ı Zülcelalinin ayine-i zişuurdur.
 - nihayetsiz derecede nazik ve lelofetli bulunan zişuur bir sırr-ı insani ve zînur...
 - Gelecektekileri histare aktarır. Ötekleri bu görüyor
 - Akem-i gaybi alem-i şehadeke bağlayan insani berzahıdır.
 - sıkıntılardan nefes aldırın hem kapı hemde penceredir.

Latife:

s. 569 " Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife, o fezaı dolduran bir maddenin vücuduna delalet eder"
Seyyalat-ı latife: Ziya, elektrik, hararet gibi...

Latife: latif duygular. (İman yalnız ilim değil, imanda gök letaifin hissetri var. Alasuki, bir yemek muhtelif vüba, muhtelif bir surette inkisam edib ferzi olunuyor. ilim ile gelen mesail-i imaniye dahi akıl midese girdikten sonra, derecata göre → ruh,
→ kalb,
→ sir,
→ nefis ve hakeza...

letaif kendine göre birer hisse alır, mas-seder. Eger onların hisseleri olmazsa, nöksandır)

Rabbani : Rabbe ait. Cenab-ı Hakka dair ve müteallik. ilahi. Arif-i billah olan. ilmi ile amel eden alim.

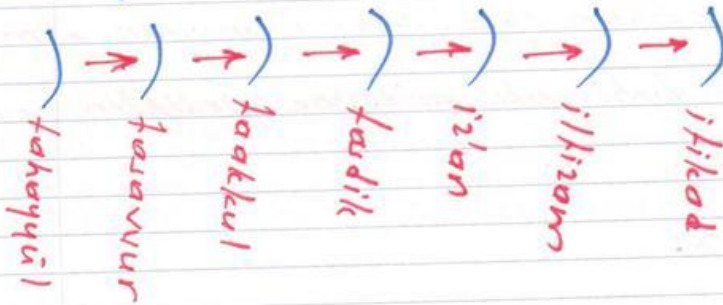
Letaif-i rabbaniye: İnsanın kalbine bağlı ve bütün duygularının sultanı ince bir duygudur ki, ilahi hakikatlar onunla hissedilip zevkedilir.

Letaiflerin hepsi musbet değil. "bazi letaif var ki, teklif altına girmez; o latife hâkim olduğu vakit, teklif-i şer'iyyeye muhalefetiyle mes'ul tutulmaz"... (m:452)

.... "teklif altına girmediği gibi, ihtiyar altınada girmez;

hatta aklın tedbiri altına da girmez, o latife, kalbi ve aklı dinlemez; elbette o latife bir insanda hüküm olup'u zaman - fakat o zamana mahsus olarak - o zât, şariata muhalefette velâyet derecesinden sukut etmez"

Aklıda dinlemiyor, kalbide dinlemiyor ve ihtiyar altına da girmiyorsa; bu latife

akıl 3 mertebede. O zaman o latife ya tahayyülde ya da tasavvurda...

Demek sırf Latife-i rabbaniye yok. Latife tasavvurda da varmış. Zaten tasavvurdakilerin muayyen şekilleri olmuyor. Çünkü şekilden şekle giriyor. Dikkatli deyişebiliyorsa o zaman latif olmalı.

Vahdaniyet: Herşey birtek zâtın mülküdür. Zât bir cesit cesit mülkleri var. Herde derece derece aynı zamanda.

Lub-u Lub adlı M. arabinin kitabında: Cennette Rab'in 3 defa tecelli depişir. En sonunda kişinin Janni gibi tecelli edecek. (M: 228) de de var.

Latife-i Rubboniye tasavvufta ruh-i kutsi denir. İnsanın bu latifesi uyanmaya başlayınca idraksizliğini idrak eder. Sonrada idraki da idrak eder, damla iken derya olur, sonrada derya iken damla olur. asım duası "Yarabbi idrakımı artır"...

= RUHA AİT PRATİK MANTIKLAR =

- Beklenti, umut, iyi veya kötü haber, feraset, surur, sevgi sonsuzluk arzu, ebediyeti şiddetli isteme ve kucaklama arzu, uşşu buaksız arzu ve emeller, can (hayat), istiyak, aşk, iman etme, reddetme, irfan, marifet, muhabbet, hafv, korku, reca, istidad, kabiliyet, himmet, şefkat gubtetme, peceat, sevk, sevk, lezzet, zevk, adavet kin, yarı gibi sayamayacağımız kadar sıfatlar atomun sıfatları olabilir mi? İnsanların kş ları aynı olduğu halde bu tür sıfatların ayrı ayrı oluşlarını nreye vereceksin...

İnsan sebep sonuç ilişkisini anlıyor, idrak ediyor ve eyleme geçiyor.

Tecrübelerin, kültürün, ilmin kaynağı atom olabilir mi

İnsan bizzat ruhani, vicdani ve manevi sırdalar, lezzetler, hazlar ve zevkler hisseder.

Göz, kulak, burun gibi organların topladıkları malzemeleri kendileri değerlendiremez. Bunları kurcalayan, aleminde emr-i nisbi ve emr-i itibariyi geliştirip ölümlü malzemesi gibi kullanan, hüküm verip mesuliyeti alan, tesbit ve muhakeme ve muavene eden madde olabilir mi?

Ebediyete uzanıp giden emeller ve arzulardan cesede hissettiren, memnuniyet, hisleri, duyguları ve latifeleriyle ceseden çıkan, aleminden biter hâlet-i ruhiyeleri yansıyan, her an alemi değiştiren, değiştiren, anlayan, kavrayan, idrak edip kemal bulan maddemidir.

Bunları karıştırmamızın sebeplerinden biride iktirandır. İktiranın beraber, aynı yerde gözüküp tezahür etmesindendir. Yani mana mürekebin şekillenmiş germinde tezahür ediyor. Tıpkı elektriğin oxakta, sopun klımada gözükmesi gibi... yaza sese benzemediği gibi bedende ruha benzemez ve manada mürekebe benzemez. Hiç binada oturan binadadır diye binaya benzemi. Ne binanın içindelikleri inkar eder mi?

Sen binanın duvarlarından; tefekkür, duygusallık, şefkat, şehvet, memnuniyet, mesruriyet gibi sıfatları bekler misin? Lütuf, kerem, celadet, cömertlik gibi sıfatlar kiminde damla kiminde deniz gibi olma-

sını kg mına mı veriyorsun? Tüm bunter maddenin içinde olsaydılar tüm insanlarda aynı olurdu. Çünkü maddenin sıfatları gaib değil bedihidir. Öyle bu hususiyetler atom arkasını, atom altına işaret ediyor. Madde hizmet alan, hizmet eden değil, hizmet edendir.

Allahı kabul ve inkar eden atom mudur?

Ruhu kabul ve reddeden bile ruhtur. Ne varki inkar cehline, tasdik ise ilmine delalet eder. Ben tasdik ediyorum, ben reddediyorum, benim vücudum, benim ruhum diyen atom mudur.

Eni, boyu, ağırlığı ve hafifliği, katılığı, sıvılığı, bulunmayan, renpi tadı, hacmi, kütlesi olmayan, elle tutulmayan, gözle görülmeyen, kulakla işitilmeyen, dille tadılmayan, elektrikten şüphe etmiyoruz. Hatta şüphe eden, etmeyen kimdir. Gözümüzün önündeki elektrifi bing-bing ile kuantum frekansı ile atom altına geçiş öfelerinin aralandığı şu zamanda, atomu hasr-i filretmek tuhafına gidiyor.

İnsana nutuk, beyan, farklı farklı düşünmek ve tefekkür kabiliyetler verilmiş. Atomdan olan benden bunlardan tamamen uzaktır. Araba şoförden uzak olduğu gibi. Kalpteki manaların, hislerin, duyguların ve latifelerin havaya yüklenip dışarıya ifa edilmesini acaba atomla yetinilebilir mi?

Elektrik volfram telinde ısıya, ışıya dönüştürülmesinde, elektrik ağızeye dahil olmadığı gibi haricde değildir. Tıpkı buzu meydana getiren suyun dahil olmadığı gibi haricde değildir. Volfram teli kırılınca onun parçalarında elektrik bulunmaz.

İnsan bedenine iradeyle, tefekkürle hakim kurabiliyor.

Tefekkür; ilim ile tecrübeyi, muhakeme ve muvazaneyi geliştirib basiretini açan bir kâtifedir. Mantık, burhan, hüccet, muhakeme, tecrübe, intikal gibi özellikler tefekkürün hem kanatlarıdır hem ayaklarıdır.

Hukukta da suçlunun madde olup'unu, cesedinin olmadığını, hem 6 ayda bir cesedin değişmesiyle suçu isteyen hücrenin kalmadığını, pişmanlık duygub duymayanın cesedin, atomun olmadığını hakimlerin karar vermelerinde de terahür ediyor. Beraat ve ceza verib karara bağlayanda atomlar değildi.

Masayı yapan masadan önce, hemde masa cinsinden olmadığı gibi, bu maddi koruyucu yapanın kainata benzemez ve ondan öncedir.

Hem insan müteaddid insanlarla karşılaşıncı müteaddid şahsiyetleri tezahür etmesi...

Nicdan; fiil ve davranışlarını, fikir ve düşüncelerini, arzu ve meyillerini, hayırlı ve şerli, zararlı ve fay-

dalı taraflarını tartan bir halitatomuzdur.

Ben olan benim kaç sene yaşamış ise o kadar beden depiftirdiği halde, bilbedehe ayırmı bati kal-
mış.

Cesed ruhun hanesi ve yuvasıdır libası depıldir.
Hayat ve ruh kesrette bir tarzı vahdeti temin
eder, bir nevi bekoya sebebiyet verir. Drrmk vah-
det ve beka ruhda esastır.

forilet ve kemolatin artıb eksilmesinde bedende
bir depisitlik olmuyor.

Manzalar karşısında düşünüb hislenen ve rahat-
layan cesedmidir?

Euvela kendisiyle, akrabasıyla, memleketiyle,
vataniyle münasebetdar olur. Onlara yakın olan-
larlada o nübette yakınlık kurar. Buntar atomun
özelliklerimidir?

Hayalin, mutluluğun, lezzetin vs latifelerinin
resmini çizibilirmisin?

Allah cc "Ya Musa as.

Güneşini sevk,

Kamerini muhabet,

toprağını himmet, gök gürültüsünü havf, yıl-
dırımın reca,

bulutunu foriletler, yağmurunu

rahmetler, ağaçlarını vefa, meyvelerini himmet, gün-
düzünü feraset, gecesini müsibetler kıldım. Onun ilidi

fikiridir. Benden başka ona muhtal olamaz"

Aklın sıfatları; fikir¹, vehim², tasavvur³, suur⁴, zekavet⁵,
deha⁶, muhakeme⁷, muvazene⁸, hüsyar⁹, idrak¹⁰

İnsan bu alemde yaşıyor ama başka alemlerin alametle-
rini taşıyor.

İnsanın ruhu bu alemin hiçbir şeyi ile imtizaç ve
ünsiyet edermiyor.

Senin şahsiyetini, kimliğini ve kişiliğini oluşturan
yedipin gıdolarını baplı...

Kainatın tüm alemlerini bu alemde yerleştirib gösteren
cesed değildir.

İncizab, iştihak, ihtiyac, meyil, meyelan, sevk,
seftak, iftihar seni başka yerlere baplıyor.

Latife

m:236 Latif şeylerin mülk tarafları da latiftir.

S:306 " Gece gündüz,

kış ve yaz

asırlar ve devirlerin

} değişmesiyle

→ gurb ve uful içinde

→ teceddüd eden ve tazelenen

→ masnuat-ı cemile, mevcudat-ı latife

→ elbette bir öli ve Sarmadi "

Gece ← gündüz

kış ← yaz

asırlar ← devirler

gurb ↔ uful

teceddüd ↔ tazelenen

masnuat-ı cemile ↔ mevcudat-ı latife

masnuata → cemile

mevcudata → Latife

} diyor.

Şunlar latif: → gündüz

→ yaz

→ devirler

→ uful

→ tazelenen

s:507 de nur ve esir gibi ruha yâkin ve münasib olan sair seyyalat-ı latife maddeleri ihmal edip hayatsız bırakmaz, canlı bırakmaz, şursuz bırakmaz.

Latif maddeler: hayatlıdır, canlıdır ve şurludurlar.

Seyyalat-ı latifeler ise; → madde-i nurdan,

→ zülmekten,

→ hatta esir maddesinden,

→ hatta menalardan,

→ hatta havadan,

→ hatta kelimelerden

zîhayat,

zîşuuru

kesretle halkederki;

bunlar seyyalat-ı latifelerdir.

s:569 "Ziya, elektrik, hararet gibi sair seyyalat-ı latife,"

Ziya & elektrik & hararet

seyyalat-ı latifelerdir.

sn:452 Latifelerinde şerri var. misal karanlık. Boşta günahı isteyenler... bunlarda latiftir. Nefs-i emmorede Latiftir.

L:75 ihtiyar ve iradeyi dinlemeyen latifelerde var.
Belkide mesuliyet altında girmeyen
insanda bir - iki latife var

Demek insanda bir - iki latife varki ihtiyarida, iradeyi de asib latif dinlemiyorlar ve mesuliyet altında girmeyen.

L:114 de " Senin latifelerin içinde öyle bir latife varki, ebedden ve ebedi zattan başkasına razı olamaz

Bu latifede herhalde Latife-i Rabboniyede bulunuyor.
Herhalde zata bakıyor.

L:136 Razı latifeler varki gafletten ve dalalettten gelen küçük bir halete dayanamıyor. Gaflet ve dalalettten gelen bir halete dayanamıyor. O kadar hassas.

L:56 da " Fakat o latif madde olan rızık ve gıda zerreceleri ise,"

Demek atomlara madde-i latife diyor.

O zaman herşeyin özü veya onu meydana getiren her bir parçası olan cüz'ü.

"O madde-i latife, yemeklerin ruhu ve külasasıdır"

Demek birşeyi meydana getiren her bir parçaya cüz.
Parçaların toplamına Küll.

Madde-i latife burada; zahirde görüneni meydana getirenlerin her biri yani cüz'leri

im:240 da " kuvve-i hafızasında öyle bir latife-i müdrike bırakılmıştır ki,"

Burada da hafızanın içindekilerinin her biri. Kuvve-i hafıza bir bütün. Bunun içindekilerin her biri latife. Yani herşeyin melekütü.

im:240 halet-i ruhiyelerin her birine de latife deniyor. Halet denilen şey latife dir (Bmes:542)

Bmes:542 " O latife, Allah'a yemin ettiği zaman, Allah onun yeminini doğruluyor, yani dilediğini kabul ediyor"

Demek O latife fuurlu. Çünkü herşeyin özü olan melekutiyyet tarafı.

B:138 "o ferafukat-ı latife meyveleriyle"

Eşyanın batın taraflarıyla bağlarının ismi. Eşya birbirleriyle arkada birbirine bağlayan veya o bağın şekli ve ismine latife deniyor.

S.T.i:7 Herşeyin aslına doğru olan bağın adıdır. Onun için nerede duruyorsan latife onun bir arkası. Oraya dursan bu seferde onun aslı olan arkası onun latifedir.

Demek herşeyin aslına doğru olan sürecin zemini...

S:195 de o ruhaniler ve nuraniler, hayal süratıyla o meraya-yı nozifede, o menazil-i latifede gezeler.

Latif menziller. Latifeler mahluktur. Yani atom keyfiyetinde değiller.

Alurani ve ruhaniyatların gezindikleri mekana latifeler denir.

S: SOS de " letafetli hayatı ve
nuraniyetli zevil- idraki } halkeden
Fatır-ı Hakîm

hayatda letafetlidir. Yani içerisinde nice letafetlerin çeşitleri vardır.

--- " elbette

ruha çok lüyük ve
hayata çok munasib,

su nur denizinden ve
hatta su zülmet bahrinden,
su havadan,
su elektrik gibi sair
madde-i latifeden

bir kısım zıssur mahlukatı vardır.

madde-i latifeden.

Demek mahluktur ama atom cinsinden değil.

Zülmet de mahluktur.

nurda mahluktur.

elektrik de mahluktur

Bu madde-i latifeden Cenab-ı Hak çok ruhanilerin vücudunu halk etmiş, ediyor.

S:508

- 1 " Nardan
- 2 nurdan,
- 3 alesten,
- 4 ısktan,
- 5 zulmetten,
- 6 havadan,
- 7 savttan,
- 8 rayihadan,
- 9 kelimattan,
- 10 esirden ve hatta
- 11 elektrikten ve sair
- 12 Seyyale-i latifeden

halk olunan zihayat ve o zihurlara

ve o zihurlara

Şeriat-ı Garra-yı Muhammediye (asm),

Kuran-ı Mu'ciz-ül Beyan, ve

Cann ve

Ruhaniyattır" der,

fermiye eder"

Cinler ve Ruhaniyatların vücudları yukarıda 12

madde ile anlatılan malzemelerden yaratıyor.

Demek latifeler cinlerin ve Ruhânîlerin vucud-u haricîleridir. Bu malzemedен vucudlarını yaratıyor.

Bmes: 542 "Evet o öyle bir latifedir ki, hadîs-i şerifte yani: O latife, Allah'a yemin ettiği zaman, Allah onun yeminini doğruluyor, yani dilediğini kabul ediyor"

Demek Öyle latifelerimiz var ki bizim irademizin, şuurumuzun dışında mustakilliyetleri var, dua edebiliyor. O latife hem zirurdur, hem şuurdur, hemde Zihyattır.

S: 363 "Mahiyetindeki bütün menziller ve Latifeler,

karanlığa düşer ve

kalbinde

müthiş bir tahribat ve

vahşet olur"

Demek mahiyetinde latifeler var.

İnsanın hakikati → Arş dan başlıyordu.

İnsanın mahiyeti → Arş-ı azamdan başlıyor.

Mahiyetindeki → menziller ve } karanlığa düşer.
→ Latifeler

kalbin karanlığa düşmesi } kalbin vahşeti demektir.
kalbin tahrib olması

Demek insanın mahiyeti karanlığa düşüyor.

Demek insanın kalbi vahşete düşüyor.

Karanlık → mahiyette } oluyor.
Vahşet ise → kalpte

L:75 de " Bazan o latifeler hükmediyorlar,
hakkı dinlemiyorlar,
yanlış şeylere giriyorlar "

Demek insanın nefs-i emmâresinin içindeki latifelerde var. Onlar insana hakim olursa hakkı dinlemiyorlar.

Yıya nefs-i emmârenin dışında latifeler de var onlarda insana rapîmen geliyor ve insanı dinlemiyorlar. Mesela: hased, şehvet, gadab, muhabbet gibi latifelerin (tefrî - vasat - ifrat) tefrî ve vasat mertebeleri dinlemiyorlar.

Enaniyet, fâhret vs latifeleri de düşün.

L:136 " Hem senin mahiyetine
öyle manevi cihazat ve

Latifeler vermişti

"Bazıları dünyayı yutsa tok olmaz"

Bu latife atom cinsinden olmadığı için "Dünyayı yutan büyük latifelerini onda batırma. Çünkü çok küçük şeyler var, çok büyükleri bir cihetle yutar. Nasilki küçük bir cam parçasında; gök, yıldızlarıyla beraber içine girip garkoluyor"

Çünkü o latifeler bizim aslımıza doğru giderken, aslımıza yakın zemin.

Buz, Su, H₂O, enerji, ısı gibi...

Bu latifeler nasıl bozulur: "o latife, bir saç kadar sikleti, yani gıflet ve

dalâletten gelen küçük bir halete dayanamıyor.

Hatta baran söner ve

ölür."

Bu latifeleri hep mahiyetinde diye geçiyor. Acaba bu latifeler istidatlar mıdır? - Bilmiyorum.

Çünkü: mahiyetimizin içinde → istidatlarımız var
hakikatımızın içinde ise → Kabiliyetlerimiz var.

Bir 354 Ahlak huluklar cemidir. İşte huyların her biri latifedir. Huy, tabiatların her biri latifedir.

L:355 " Kainattaki ruhanîlerin bir delil-i vücudu ve nûminesi, insandaki kuvvelerdir ve Latîfelerdir ve hakeza "

1- Kuvvelerle latîfeler farklıdır.

Kuvve nedir?

" Kainatta Levh-i Mahfuzun gayet katî delil-i vücudu ve bir nûminesi, insandaki kuvve-i hafızadır ve alem-i misalin vücuduna katî bir delil ve nûmine,

Kuvve-i hayaliyedir "

Kuvve demek insandaki hafıza, hayal kuvveleridir. Her halde o Latîfede bu kuvvenin ikerisimidir?

Arma şu kesinki kuvve ile latife farklıdır.

Kuvve-i aktiye de diyor.

- 1 Kuvve-i zaike
- 2 " maneviye
- 3 " hafıza
- 4 " hayaliye
- 5 " müfekkire
- 6 " müvellide
- 7 " caribe
- 8 " lafia

- 9 kuvve-i musavvire
- 10 " Şehviye
- 11 " gazabiye
- 12 " basıra
- 13 " şamme
- 14 " okliye
- 15 " kudsiye
- 16 " anilmerkeziye
- 17 " beşeriye
- 18 " ilmiye
- 19 " velayet
- 20 " ulviye
- 21 " kudsiye
- 22 " vahime
- 23 " şamme
- 24 " Samia
- 25 " imaniye
- 26 " iktisadiye
- 27 " behimiye
- 28 " sebuiye-i gazabiye
- 29 " kalemkiye
- 30 " inbatiye
- 31 " nabitesi

Kuvve: Kuvvet, Güç. Selahiyyet. İktidar. Fikir, niyet.
Hisse. His. Duygu. Melekke. Kabilinet.

Latife: insanın çok ince ve hassas olup kalbe bağlı duygusu.
latif duygular.

"ruh, kalb, sır, nefis ve hakeza. Letaif kendine göre birer hisse alır, maseder."

Ş=500 "bütün zühiri ve bütünü duyguları, akıl ve kalb ve his ve letaifleri,"

Burada letaifi bunlardan farklı saydı.

"bütün insanın duyguları,

letaifleri 'cins-i latif olan huriterden"

Duygulardan farklı saydı latifeyi.

Huriterde Cins-i latif dedi.

Ş=67 "gayet muntazam bu manevî latifeleri"

Latifelerin maddi olanıda var.

Ş=174 "kalb ve ruh ve akıl ve göz ve kulak ve ağız gibi insanın latifeleri ve duyguları"

Buradada latifeyi ayrı zikretti.

Hem bunlara latife diyor,

Hem bunlardan başka bir şey.

Akla & kalbe & ruha & göze & kulaca & ağıza → latife diyor.

İms 76 "bütün hasseleri, latifeleri, duyguları o namajdan zevk ve hisselerini alırlar"

Bmes:193 " insan sarayının sâkinleri olan latifeleri,"
İnsanın batınını oluşturan herşeye latife diyor burada

H-Ş: 78 " hem ruh, hem akıl, hem vicdan, hem in-
saniyetin mahiyetindeki latifeleri müteessir ve
olukadar olurlar"

İnsanın mahiyetini oluşturan tümü...

Daha öncede okunmuş ki Mahiyet → istidada
bakıyordu.

Ş:14 " bütün latifelerim ve
duygularım

feryad edip bağırıyorlardı ki: "

Latifeler ile duygular farklıdır.

m:453 " teklifi dinlemeyen veya
ihtiyari isitmeyen latifelerin mahkumu olup"

ihtiyari isitmeyen, takmayan latifelerim var.

L:114 " Senin mahiyetine bak ki: Senin latifelerin
içinde öyle bir latife var ki,

ebdeden ve

ebedî zattan

başkasına razı olamaz"

Mahiyetimin içinde öyle bir latife de var ki Allah'tan başka hiç bir şeye iltifat etmiyor ve edemiyor.

S:176 " gözü, kulak, kalb ve hayal ve akıl gibi
o latifelerin
her birisinin, hazine-i rahmetinin
birer anahtarı hükmünde yaratmış "

Burada göze, kulağa, kalbe ve hayale ve aklı la-
tife diyor.

O zaman atom özellikte olmayan her hassa la-
tife ile temkiye edilir.

Ve buntar anahtar hükmünde yaratılmış. Kilit değil.
Demek **latife demek**: Atomdan haric her hassanın
anahtar manasına gelen latifelerdir, latifedir.

L:171 " Sair hayvanat gibi

Kuvvelerine,
Latifelerine,
duygularına } hadd konulmamış. "

K:105 Ulvî latifeleri de var, sufî latifeleri de var

L114 " Sen kendi mahiyetine bak ki:

Senin latifelerin içinde öyle bir latife varki,
ebedden ve

ebedî Zattan başkasına razı olamaz.

Ondan başkasına teveccüh edemiyor.

Mahiyetine tenezzül etmez.

Bütün dünyayı ona versen,

O fitrî ihtiyacı tatmin edemez.

O şey ise,

Senin duygularının ve

Latifelerinin

Sultanıdır.

Fatır-ı Hakîmin

emrine mutî olan

O sultanına itaat et,

kurtul!.. "

Mahiyetin içinde latife-i Rabbaniye anlaşılıyor. Veya
zayıf bir manada latife-i Rabbaniyenin içindekilerden
bir latife anlaşılıyor. Ama bu mana zor. Burada latife-
i Rabbaniye anlaşılıyor.

Bu latife → Ezle bakmıyor. Ebede bakıyor. Buna
Ayna. Bu latifenin fitrî ihtiyacı → ebedden ve } zattan
→ ebedî } başkasına
razı ola-
maz.

Latifenin fitri ihtiyacı Ebed olması ne garib!

Yani müşahedetullah fitri ihtiyacı...

Allah'ı ce görmek fitri ihtiyacı.

O zaman bu latife Ebede ayna, mirat ise, onun karşılığı ve karsıdır.

Bmes:424 " Cenab-ı Fâtır-ı Hakîm,

insanın enaniyetine

alemler kadar belki

elvanları miktarınca latifeler

letâifiyle sarmıştır. Ta ki, insan o latifelerde
o alemlerin halini anlansın, bilsin.

Hem dahi Cenab-ı Allah,

insanın karnet-i mahiyetine;

rububiyetin hicabları adedince manevi gömlekler,

perdelere giydirmiştir. Ta ki insan,

o Rububiyetin hicablarını tatedip geçerek

onların İÇİNDE terakki etsin.

Burada esma adedince latifeler konmuş.

Birde mahiyetine latifeler koymuş. Bunlar kainatı oluşturan,
sevku idare eden Rububiyetin numinelerini koymuş. Koyan
Rab... Rab Rububiyet olarak kainatı idare ediyor. Bu kai-
natı idare, tedbir eden Rububiyetin hakikatlarının bir nu-
minesini insanada giydirmiş. Nasilki kainata Arş-ı ızzet

Levh-i mahfur, arş gibi nur-u muhammediyye asın
gömlek giydirdiği gibi; insanada o Rububiyetin gömlek-
lerinin bir nümunesini insanada giydirmiş. Kainat → büyük
insan. İnsan → küçük kainat.

Kainat → Kuran-ı kebir-i kainat

insan → Kuran-ı safir-i kainat

Kainat → Seccere-i hilkat

Kainat → İslamiyet

Kainat → insanıyet-i kübra

gibi tabirler risalelerde geçer.

Demek insanın mahiyetine kainatın Rububiyetinin bir
nümunesini insana giydirmiş.

Esmasından → Hakikat

Esmasından → enaniyetine; rûzname, takvim, fihriste
.... gibi yerleştirmiş

Sıfatından → Mahiyet

Mahiyetinden → Rububiyetin hicablarını giydirmiş.

Yani Seccere-i hilkata taalluk

eden Rububiyetin bitamamına

insana giydirildi.

Birazda şöyle de anlatılıyor:

Esmadan latifeler.

Sıfattan gömlekler

} giydirilmiş.

Hem kitabın devamında "Latife-i mudrike" konmuş.

Hem her bir esma insana numine bırakmış. Bu bırakılan her bir numineye Latife diyor.

Yani: Kuuv-ei hayaliye.

Tasavvur.

Taakkul, iman, iltizam, itikad... ve hükler ve Latife-i rabbaniyenin içinde Latifeler konmuş. Her konan şeye Latife deniyor burada...

S: 265 "Üslubun latifliği, mestlenin ciddiyetine hâlet vermesin"

Üslubunda kabalığı ve latifliği vardır. O zaman bunu belirleyen üslubun içine konulan "sen" denilen şahsiyetin. Kelam - Üslub - seni öteye taşır.

S: 323 "Her bir insanda

her bir latifenin

ayrı ayrı varife-i ubudiyetleri var"

Demek latifenin iki yönü var. Mutlak hayır değil. Kullanılmaya bağlı. Latifenin ismi latifedir ve mahluktur.

S: 501 Cennetteki hürinin hakikati Benim hissim + kâfelerimin kûlûs-i camialarının cisimlenmiş hali...

İmes: 210 Kuuv-ei hafızanın içine öyle bir latife-i mudrike bırakılmışki bütün atom onun içine girse o latife doymaz. Adeta karnında bir zerre olur. Burada kuuv-ei hafızanın

isinde... Kuvve-i hafızanın içindeki latifesi müdrikede bir zerre gibi olur.

Demek latifeler kuvvetlerin içinde...

Yani kuvve-i hayaliye

kuvve-i hafıza

" akliye

----- shf:106'daki 31 çeşit kuvvetlerin içi hep latifelerle dolu.

Bmes:281'de her bir latifenin elemi ve lezzetleri de var.

Bmes:542 " insanda bir latife ve

bir hâlet vardırki;

insan o latifenin lisanıyla

dua ettiği vakit - vakt o insan fark dahi olmasa mutlaka mekbul olur "

- hâletlerimizin her bir latifedir.

- 'insan o latifenin lisanıyla dua ettiği vakit'..

- insanın şuru o latifenin içine girme nisbetinde duası reddedilmiyor.

- hem latife fitridir.

- mahlumiyet, masumiyet, elem, lezzet ve zevk gibi şeyler latifelerdir, hâletlerdir.

Br:347 de " Letaif-i aşere;

imam-ı Rabbani

¹kalb, ²ruh, ³sir, ⁴haki, ⁵ahfa,

insanda anasir-ı erbanın

her bir unsurdan o unsura munasib

bir latife-i insaniye tabir ederek,

seyr-ü sülûkta

her mertebede

bir latifenin terakkiyatı ve

ahvalinden icmalen bahsetmiştir "

- Bunların her birine latife diyor.
- Bu latifelerin hem terakkiyatı hemde tedenniyatı vardır.
- Bunların her biri latife ise, bu latifelerin içinde de latifeler mevcut.

H.Ş:136 da Latife-i Rabbaniye burada tek bir latife olduğunu diyor. Ama bunun içinde latifeler yok meratibler var görünüyor. Çünkü müşahade kullakta meratib var, herkese aynı olmaz. Herkese göre, ve durumlarına, hallerinin göre, terakkiyatına göre değişir...

s:507 " Madem kudret-i Ezeliye bilmüşahade en âdi maddelerden, en kesif unsurlardan hadsiz zihyât ve ziruh

halkeder ve gayet ehemmiyetle

madde-i kesifeyi,

hayat vasıtasıyla

madde-i latifeye gevşirir ve

nur-u hayatı

herşeyde kesretle serpiyor ve

suur ziyasıyla

ekser şeyleri yaldızlıyor"

Hayatta madde çıkarıyor, yapıyor. Maddeden hayat yapmıyor. Herşey hayattan yapılmış.

Kesif, camid maddeleri bile hayattan yaratılmış. Hayatın en camid meratibi... en camii meratibi ise insandır.

O en kesif unsurlardan zihyotları ve ziruhları çıkarmanı ise; buz → Su → Enerji → Esir → madde-i hayat → aynı hayat → Akıl cevheri → ruh cevheri → me'ul (nur-u muhammedi kasm) → esma → Sifat

gibi aynı şeyde varlar. Bu mertebeleri zatında karındırıyor. Buzu ısıtınca suyu. Suyu buharlaştırırsan H₂O. v.s elde edersin.

Hayatta camidden böyle çıkarıyor. O camidi aslına döpru hareketlendiriyorsun. Yeni üzerine giydirilen libasları çıkarıyorsun.

"madde-i kesifeyi,
hayat vasıtasıyla" } madde-i latifeye gevşirir"

Yani bu makamında iten aynı şeyin içinden suya dönüş-
türüyor, çeviriyor.

suur → zıyasıyla → herşeyi yaldızlıyor.

"en âdi maddelerden, → hedsiz zihayat
en keif unsurlardan → hedsiz ziruhları } hakker

nur-u hayatı → herşeyde → kesretle serpiyor.

Latifeler mahluktur. Aynı zamanda madde seviyeleride
var. Latif maddelerdir.

S. 702 " Kudret

vücut-u hissi giydiren,

şuuru başına tatar,

bir seyyâleri latifeyi

"cevhre sadef yapar"

his → vücut-u harici sahibidir, yani mahluktur.

şuur → başına tatar. Dimağın 7 mertebesinin hülâsa-i

camiasıdır. Baten **şuur** → **ziyaya** nisbet ediliyor.

Ziyadada 7 renk var. Yani elvanı sebebi...

Seyyâleri latife; ruhun gılaflı latifi

bir beden-i misalisidir.

Demek bu ruhun kılığı da latife imiş...

S: 517 "Belki ruhun libası

bir derece sabit ve

tefakke

ruha münasib

bir gıla f-i latifi ve

bir beden-i misalisi vardır"

Ruhun en son kabuğu, kılıfı, gıla f-i → latife imiş.
Bu ALAM H ALEM → Kainatı idare eden Rububiyetin
hülasa-i camiası olmasın.

Rabb: Sahib olmak. Sıyyid. Cenab-ı Hak cc.
Besleyen, yetiştiren, terbiye eden.

Rububiyet: Cenab-ı Hakin her zaman her yerde der mah-
luka, muhtaç olduğu şeyleri vermesi, terbiye ve tedbir et-
mesi ve malikiyeti ve besleyiciliği keyfiyeti.

Herşeyi kaplayan idaresi, bütün kainata tasarrufu.

Allah u alem:

Ruhun 4 hassası gibi. Yani: 1- Zihayattır. 2- Zısuurdur.
3- Kanun-u emr 4- Yucud-u harici.

Kainatta 4 hassa ile duruyor (esbab)

1- Arzail 2- Cebrail 3- İsrail 4- Mikail.

Zihayat → İsrail

Zısuur → Mikail

Kanun-u emr → Cebrail (cebredici güçler, kuvvetler)

Yüce-d-u horici → Azrail.

O alemlerin MÜMESSİLLERİ...

Bu dört hasayı örtün gıtafı latifi ve

bir beden-i misalisi var ruhun.

Allah u alem; Bütün şecer-i hilkat Ruhu gıtafı latifi ve beden-i misalisi olan alemlerin hülase-i camiasının dizgini olan LATİFE-i RABBANİYE'miz.

O alemin hülase-i camiası.

Aleta o alemleri nüfuz etme, tasarruf etme yetkisi ve yetisi bu latife-i rabbaniyemizle oluyor.

Çünkü latife-i Rabbaniyemiz → Kainata tasarruf eden Rububiyetin hülase-i camiasının enmüzeci, hülasesi, üktesi, düpümü, nokta-i tımerküzü...

Bütün o alemleri alemimizde Latife-i Rabbaniyemiz ifade etmiş. Bu tarafımızla kainatın haritası olmuş. Bu harita değil sevk-u idaremiiz manasınadır. Latife-i Rabbaniyemizle o alemlere girib idare ve tasarruf ediyoruz. (Allah u alem)

* (Sonra akuyuşumda anladımki; o latife-i Rabbaniye değil, Latife-i insaniye iymiş Allah-u alem).

İş: 55 Şekkate latif diyor.

" Rahmet-i ilahiyenin → en latifi, } olan
 → en zarifi, } muhabbet ve
 → en lezzeti } şefkatine batinır"

Suunat-ı Rabbaniyenin içinden dışarıya döşüsü:

↓
 Şefkat-i mukaddes

↓
 Muhabbet-i münezzehe

↓
 Şevk-i mukaddes

Sürur-u mukaddes

Lezzet-i mukaddese

Memnuniyet-i mukaddes
 iftihar-ı mukaddese

Bu mertebeler Suunat-ı Zatiyyenin mahiyetindedir.
 En merkeğinde Şefkat var.

is:145 " kalblerin → en latifi, } kism-i sünî tabir
 → en şefiki; } edilen kadın kalbidir"

kism-i sünî: İkinci kısım.

İlinci kalb kadın kalbidir. Senin adeta kalbının foto-
 kopisi, tanna yakın kardeşin kadının kalbidir. Bunun
 sebebini üstte (145) de " Evet; insanın en çok ihtiyacını
 tatmin eden, kalbine mukabil bir kalbin mevcud bulun-
 maktadır, her iki taraf sevgilerini, aşklarını, şevklerini

mübadele etsinler ve heralde birbirine ortak ; gam ve ke-
derli şeylerde de yekdiğerine muavin ve yardımcı oluntar."

işte senin kalbinin tam karşılığı olmazsa bile en yakın
karşılığı kadının kalbidirki; senin ikinci kalbindir dermeye
yakın olmuştur. Adeta senin ikinci kalbin kadının kalbidir
denmiştir.

s:627 latiflik sabit bir hakikat değıl. Başka şeylere
kıyas edilerek biliniyor. Birşeye kıyas edersen latif dersin. Bu
latifi diğer daha latife kıyas etsen latif olmaz kaba
olur. Demek latiflik derece derecedir. Yani hem nisbîdir
hem de itibaridirler.

s:530 " Âlem-i kerîf olan dünya,
âlem-i latîf olan âhiret hesabına,
hayat makinasının işlemesiyle şeffaflaşır,
Latifleşir "

Dünyaya göre âlem-i âhiret latîf.

Oradaki mertebelere göre bu da değişir.

hayata matina diyor.

Dünyadakiler hayata atılınca, girince hayatın içinde-
liklere göre meratiblere ayrılır. Bir kısmı hissî şuurlu oluyor.
Bir kısmı akil tetâifi oluyor. Bir kısmı ruh cevherinde
varıfe yapıyor vehâkera.

ilginç: şeffaflaşır, latifleşir.

Şeffaflaşır yarı: Varlığı var fakat başkasını gösteriyor. Tip-ki aynadaki güneş gibi...

Lotifleşir oluncu: kendini kaybedip başka şey olmuş, veya kendi benliği - varlığı - var fakat atom cinsinden değil.

L:330 "Âdetü Zât-ı Hayy,

bu makina-i hayat vasıtasıyla; → bu karanlık ve

→ fani ve

→ süfli olan

âlem-i dünyayı

- Lotifleştiriyor,
- ısklandırıyor,
- bir nevi beka veriyor.
- baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor."

Buradada hayat: "makina-i hayat vasıtasıyla"

- bu karanlık ve
 - fani ve
 - süfli olan
- } âlem-i dünyayı → Lotifleştiriyor
- ısklandırıyor
- bir nevi beka veriyor
- baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor"

S: 621 "ihvan gınadan gelir, Lütüf Latiften zühur eder"

Burada esmaya Latif diyor.

Yucud-u harici olan herşeyin evlâna döşu olan her merkebe latiftir. Bir öncesine göre herşey latiftir.

S: 210 " kuvve-i hafızasında

öyle bir latife-i müdrike

bırakmıştı ki ..."

idrakta latife diyor. Dırak duygu → his → Latife diye sıralıyor galiba. Latife histen daha latiftir. istidaden ve her birine latife diyor.

"o latife-i müdrike daimi surette bu kuvve-i hafıza hardalesinde seyr ü sefer ettiği halde, onun sahiline de ulaşmıyor"

Bu müdrike latifesi kuvve-i hafızanın içinde bir latifedir.

S: 270 " Evet Fitraten ebediyeti isteyen ve

ebed için halkolunan ve

ezeli ve ebedi bir zâten âyinesi olan ve

nihayetsiz nazik ve

lelatetli bulunan

→ Zîşuur bir sır-ı insani

→ Zînur bir latife-i Rabbanîye;

- şu kasavetli, • ezici ve • sıkıntılı, • geçici ve • zulümatlı ve
- boşu olan

atlatılabilirliğine içinde.

elbette teneffüse pek çok muhtaçtır ve ancak namazın penceresiyle nefes alabilir "

Latife-i Rabboniye → Zînur sahibidir. Zimnâ demiyor, zînur diyor.

İnsan; → Zîşuur bir sır-ı insani,

→ zînur bir latife-i Rabboniye

insani sır şuurdur.

insani nur Latife-i rabboniyedir.

• Şuur insani sırdır, insana ait sırdır. İnsandaki seviyede şuur hiçbir mahluka verilmemiş.

• insana ait nuranı olan latife-i Rabboniyede insandaki mertebisi hiçbir mahlukta yoktur.

Bu iki yönü namazın penceresiyle aslına intikal edebilir, seyredebilir. " **sır-ı insani** " insana ait sır. Nedir bu?

- Elcevabı şuurdur.

Latife-i Rabboniye; Rabbonî latife. İnsanda bulunuyor fakat aslına nazar ediyor. Rabbe ait latife. Rab'ın koyduğu, kendisini ifade ettiği jermân olan latife. Yani kâinata tasarruf eden Rab, bu kainatın dîzgininin bir cilvesini insana koymuş ve kâinatı insana bağlamış. İşte bağlandıyı latife... Külcüzübi Rabbinnas → işte insandaki latifesi.

Alasıkî kâinatı Rab olan Rububiyet edip kâinatı nasıl idare ediyorsa, küçük kâinat olan ruh-i insaniyi de idare eden latife... bu latifeyi inkışaf ettirmen nisbetinde

kendine hakim... Kendine hakim olma nisbetinde de kaimata hakim olursun. Hani me'ulun: Nur ve manâ tarafı vardı ya... işte o nur tarafını insandaki karşılığı Latife-i Rabbaniyesidir.

O mananın da insandaki karşılığı ise; şuur

s:687 " irade-i ilahiye cilvesi olan → evamir-i tekviniye ve o emirlerden → vücud-u haricî giydirilmiş } olan ruh, "
→ bir kanun-u emrî ve
→ Latife-i Rabbaniye

Burada ruh sırf Latife-i Rabbaniye değildir.

Ruhi: 1- Vücud-u haricî

2- Kanun-u emrî

3- Latife-i Rabbaniye

4- Evamir-i tekviniye

Hani ruhun 4 özelliği, alt zemini vardır ki: 1- Zihyattır. 2- Zîşuurdur 3- Kanun-u emrîdir 4- Vücud-u haricî sahibidir.

Peki karşı karşıya getirsek kimin karşısına ne düşer:

1- Vücud-u haricî	→ Vücud-u haricî	
2- Kanun-u emrî	→ Kanun-u emrî	
3- Latife-i Rabbaniye	→	Zîşuur
4- Latife-i insaniye	→	Zihyât

O zaman Latife-i Rabbaniye burada kaimatın huşas-i camiası olan Hayatın ükte-i hayatiyesi ve düpmesini insana koyduğu latife...

m: 348 " O dâirü'den dâirüye

mahiyet-i insaniyedeki → Latife-i Rabbaniye,
 âlem-i şehadetle bağlanan ve
 o âlemde dolayan
 duyguların kapanmasıyla ve
 durmasıyla,
 âlem-i gayba karşı bir münasebet bulur,
 bir menfez açar"

Kim? - Latife-i Rabbaniye.

Mahiyet-i insaniyede dir latife-i Rabbaniye

Latife-i Rabbaniye: âlem-i gayba karşı bir münasebet bulur;
 bir menfez açar. O menfez ile vukua
 gelmeye hazırlanan hadiselerle bakar ve

Levh-i mahfuzun cihveleri ve mektubat-ı kaderiyyenin nûmi-
 neleri nevinden birisine rast gelir, bazı vakiat-ı hakikiyyeyi
 görür." Kim görür? - Latife-i Rabbaniye yopar buntarı

- Duygular ise: Âlem-i şehadette bağlanan ve

Âlem-i şehadette dolayan duygular

Latife-i Rabbaniye → Âlem-i gayba karşı bir münasebet bulur.

→ Âlem-i gayba karşı bir menfez açar

→ O menfez ile, vukua gelmeye hazırlanan hadi-
 selere bakar

→ Levh-i mahfuzun cihveleri

→ mektubat-ı kaderiyyenin nûmineleri nevinden

→ bazı vakiat-ı hakikiyyeyi görür

birisine rast gelir

Latife-i Rabbaniye Alim-i gaybıtan aldığı şeye hayal, tasavvur, taakkul ve her donanım ona tasarruf etmeye kalkar. Demek gaybı şهادete getiren latife-i Rabbaniyedir.

mr:348 "Demek bir hiss-i kablelvuku ile, Latife-i Rabbaniye imalen o adanın gelmesini hisseder"

Latife-i Rabbaniye ruhun kı havası ve vicdanın anasır-ı ebasındandır. Ve vicdan'ın son ucuudur. Vicdandaki his, zihin, iradeyi taramun ediyor. Üniversite diplomasında ortaokul diplomasının zimninde olduğu gibi... Latife-i rabbaniyede de zihinde his iradeyi taramun ediyor. Zira son ucları Latife-i rabbaniye. Vicdanın ilk ucu Zihin. Sonra his gelir.

Demek hiss-i kablelvuku Latife-i rabbaniyede oluyor. Demek mekan ve zamanı sınırlanmış penceremizdir L.rabbaniyemiz.

im:247 "avalim-i gaybiyenin emüzece olan latife-i Rabbaniye içinde ilan-ı Sāni' eden misbah-ı imanı ışıktandırıyorlar"
emüzece: nümüne, misal, örnek.

Buradada Latife-i Rabbaniyenin emüzece yani numine deniyor. Latife-i Rabbaniyede Arş-ı azamda idi. Buradan aşığıya kadar herşeyin nüminesi

Bunun içinde imanin lambasını ışıktandırıyor. Buradaki iman Allah u alem şuhud-u imanin olması gerek (?)

mu:18 **hakik-i motza:** Katıksız, yalnız, ancak, Tek, sade, halis, katıksız ve tek hakikatler.

mücerredat-ı sırfa:

mücerred: Yanlız, tek, halis, has, katıksız, karışık olmayan, Tek başına. Müşahhas olmayan. Vücutta gelmiş eşya veya e'alin şakil ve sûretlerinden ayrı olarak düşünülen her keyfiyet ve mefhumu veya nisbet mefhumuna denir. Bunun zıddı müşahhasdır ki, eşyanın bütün sıfatları ile zihinde husuludur.

" hakaik-i mahza ve
mücerredat-ı sırfa'dan } olan maneviyatta,

maddiyyunun hükümlerine müracaat ve fikirleriyle isti-
şare etmek,
adeta latife-i Rabbaniye denilen → kalbin sek-
tesini ve
Cevher-i nurani olan → aklın sekertesini
ilan etmek demektir"

Latife-i Rabbaniye denilen → kalb.

Oysa latife-i Rabbaniye vicdanın enası-ı erbısıdır.
Ama kalbin hakaik-i mahzası ve } vicdandaki Latife-i
mücerredat-ı sırfa'sını } Rabbaniye şubesinde
cerayan ettirip için

Latife-i Rabbaniyenin kabuğunun kabuğu olan kalb
denilmiştir. Kalb buntarın lumünün hülasa-i camiasıdır.

Hemde burada maneviyat nedir? . içinde neker varı izah
etti. Maneviyatın içinde → hakaik-i mahza ve } var.
→ mücerredat-ı sırfa }

Hernde kim kime ait olduğunu da izah ediyor.

hakaik-i mahza → Latife-i Rabbanîye denilen → kalb...
 mücerredat-ı sırfa → cevher-i nuranî olan → aklın...
 maneviyat ruh

• Kalbe, ruha, akla da başka yerde latife demişti.

mücerredat-ı sırfa akla bakıyor. Çünkü vücutta gelmiş eşya veya ef'alin şekil ve sûretlerinden ayrı olarak düşünülür her keyfiyet. Mefhuma-yani: anlamlar. mana. ifade ve sözden çıkan mana- veya nisbet mefhumuna - emr-i nisbidir. Haricîten alınan manalar - denir ki bunu akıl yapıyor. Ef'ali veya eşyayı sıksan ortaya çıkarak su gibi olana mana denir ya. Bunu sıkan akıldır. Sonra diğer eşyayı ve ef'ali' sıktırıyor çıkan manaları birbirleriyle kıyas ederek kendi içsel aleminde emr-i nisbileri oluşturuyor. İfte emr-i nisbi ve emr-i itibarilerin cemiyetinde maneviyat denilen hakaik-i mahza ve mücerredat-ı sırfa ortaya çıkıyor ki buna maneviyat deniyor.

• Bu ef'al ve eşya ile alakası olmayan fakat o paketin içiyle bize gelen manalar materyalizmi bitiriyor. Çünkü ef'al ve eşyanın sûret ve şeklinden haric çok ayrı bir vucuddurlar. Bu vucudlar eşyanın içindeler ama eşyaya benzemezler. Bunları aklın ve kalbin imtizacıyla bihakkın ortaya çıkartılabilir. Zahir nazarında, eşyada görülmeyen

bu hakikatlar ve manalar bu alemin bir perde olduğunu, bu alemden başka alemlerin varlığına işaret ve delalet ediyorlar. Düşünebiliyormusununki maddede madde olmayan ve maddeye alakası olmayan maneviyatlar var. Yani maddede maddeden başka birşey yoktu? Eğer bunlar zahir nazarda gözükteler bunlara ilim denmezdi. Buntara malumat müşahadat denir. Nisilki ayette - sesde - ilim & irade ve kudreti tozammun etmesi gibi...

- hakaiki eşya zı sabitetündür. Yani eşyaların hakikatları her biri bir esmaya dayanıyor. İşte bu esmaların - kainata tasarruf eden esmaların - bir nüminesi ve emmureçleri veya uclarını insana koymuş. Burasına Latife-i Rabbaniye deniyor.

Burasi da: ceuher-i nurani? tarafi mec'uldeki nura hakaik-i mahzuda tarafi mec'ulun mana taraflarını da ifade ediyorlar.

Mec'ut → mana ve } tarafları vardı ya.
→ nur

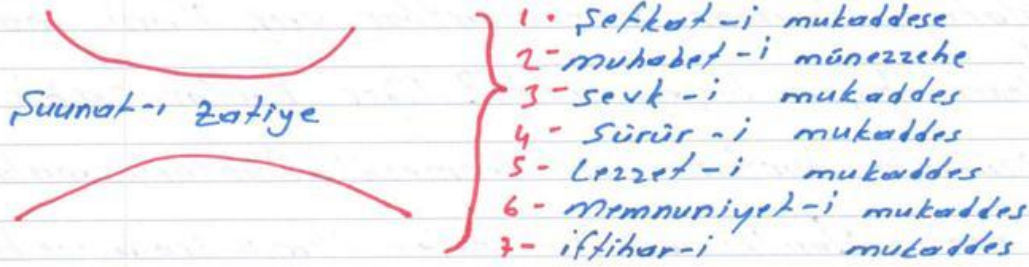
Demek mec'ulun → nur tarafi → akl } ceminde
" " → mana tarafi → kulb } ruh...

Mec'ut'un bizzat ben tarafi ise → ben olan "ben"

Niye buraya gectin? - Çunki Risale-i nurun en ufak cür'ide küllün ifadesi olduğunu göstermek için. Asla ve kata hiçbir mana başka bir manayı cerh etmiyor tam tersine bütünlüğe yardım ediyor.

İs:55 "Rahmet-i ilahiyenin en latifi, } olan muhabbet ve
en lüzü } şefkatine bakınız"

Şuunat-ı Rabbaniyedeki sıralamaya uyuyor.

Bunların her birine latife diyor.

Bmes:178 herşeyin melekutiyet tarafına latife deniyor.
Yani mülke nisbeten latiftir.

S:627 "gayet güzel bir güzellik ve insan cins-i latifinden gayet..."

Bazen zahiri tarafına latifliğini, bazen zahiri atom veah tarafını; yani enfusi tarafına latif diyor. Demek nereye kıyas ettiğine bağlı... burada erkeğe nisbeten hanıma latif diyor.

S:-125 Şuunatın inceliklerine latif diyor.

S:530 " Âlem-i kesif olan dünya,

âlem-i latif olan ahiret hesabına,

hayat makinesinin işlemesiyle şeffaflaşır, latifleşir"

Şeffaflık latifeliikten ayırdır. Latifte atom cinsinden olanda deniyor. Burada ahirete; dünyaya nisbet edilerek âlem-i latif olan ahiret deniyor.

Hayat makinesi diyor. Nasıl makine ise alem-i şehadet-i alemi
goyba dönüştürüyor, Latifleştiriyor. Hayat makinesi hem
şeffaflandırıyor hemde latifleştiriyor.

L: 330 "Âdetü Zât-ı Hayy ve ^{makina-i} } bu hayat vasıtasıyla;
muhîr,

bu karanlıklı ve } olan âlem-i dünyayı
fâni ve } Latifleştiriyor,
süfli } ıslıklandırıyor,
bir nevi beta veriyor,
baki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor"

Dünya: Karanlıklı → ıslıklandırıyor. } hayat
fâni → beta veriyor } vasıtasıyla.
süfli → Latifleştiriyor

Bmes: 437 "Lakin Sâni-i Hakîm,

seni kendi sun'unun latifliğiyle

bir cüz'-i cüz'i vaziyetinden } yükseltmiştir"
bir küll-ü külli mertebesine

S: 572 "O kadar incedir ve } akıl kendi başıyla görüyor"
Latiftirki,

O zaman Levh-i mahfuz makamından yukarıda...
Çünkü aklın kaynağı Levh-i mahfuz idi.

B:345 "maddeten onun ruhun gibi latiftir"

Ruha da latif diyor.

B:273 " Küfrün divaneliliyle,

dalatin sekiyle,

gözetin şaşkınlılığıyla

fitraten ebedi[^] ve

ebed müsterisi olan

} bir latife-i insaniye sukut eder;

ebedi[^] şeyler yerine } yüksel

fani şeyleri alır, } fiat verir"

latife-i insaniye içerisinde bahsetti.

Herhalde latife-i insaniye galiba latife-i Rabbaniyedir.
Veya insan denen şeyin kompleksi latife...

Veya latife-i insaniye denen ayrı bir latife. Bu her ne
ise; bu fitraten ebedi[^] ve } müsterisi
ebed

Br:347 "Yalnız bu kadar derinliği:

latife-i aşere: İmam-ı Rabbani

kalb, ruh, sır, hafız, ahfâ

insanda anasır-ı erbanın her bir unsurdan

otunsura münasib

bir latife-i insaniye tabir ederek,

seyr-ü sülûkta

her mertebede bir latifenin terakkiyatı ve
ahvalinden bahsetmiştir"

Bunların her birine latife-i insaniye tabir etmiş.

Seyr ü sülûkta her mertebede bir latifenin terakkiyatı
ve ahvalinden icmâlen bahsetmiş.

ms:210 "Ve kaza halden daha küçük kuvve-i hafızasında
öyle bir latife-i müdrike
bırakmıştır ki,

O haldenin tozammun ettiği geniş ölemlerde
o latife daima seyr ve celâlan etmekte ise de
sahiline varıl olamaz"

Kuvve-i hafızanın içinde → Latife-i müdrike
koymuş.

Kuvve-i hafıza } Latife-i müdrike.
↓
tozammun etmiş, içine almış

s:270 " Evet fıtraten ebediyeti isteyen ve
ebed için halkolunan ve
ezeli ve ebedi bir zâtın ayinesi olan ve
nihayet derecede nazik ve
lezaifetli } bulunan

Zîşuur bir sırr-ı insani,

zinur bir latife-i Rabbaniye;

"

burada bir manası: şuurlu insanî sır olan ve
aynı zamanda nuranî olan → Latife-i Rabbaniye.

Burada Latife-i Rabbaniye → zîşuur bir sır-ı insanî
→ zînur Latife-i Rabbaniye

- 1- "şu kasavetli,
- 2- ezici ve
- 3- sıkıntılı,
- 4- geçici ve
5. zulumatlı ve
- 6- boğucu

olan ahvâl-i dünyeviye içinde,
elbette teneffüse pek çok muhtaçtır
ve ancak namazın penceresiyle nefes
alabilir.

Latife-i Rabbaniye namazın penceresinden nefes alabilir
Namaz penceresidir...

Nefesi olan Latife-i Rabbaniye...

Kümle latife-i Rabbaniye burada:

- 1- Fitraten ebediyeti isteyen
- 2- Ebed için halkolunan
- 3- ezeli ve
ebedi
- 4- nihayetsiz derecede nazik ve
- 5- Letafetli
- 6- zîşuur bir sır-ı insanî
- 7- zînur bir

bir gâtin âyinesi olan ve

bulunan

Latife-i Rabbaniye...

- Latife-i Rabbaniyenin vücud-u haricisi var. Çunki Zînur diyor.
- "fıtratın" deniyor. O zaman yine vücud-u haricisi olandır.
- "ebed için halkolunan" demekle de halkolunmuş, mahluk
- Zînuur denince 7 subuti sifata camii viedanî idraktır.

Bu 7 sıfatı cermetmiş insan-ı sırır dir. insanın sırrı. insana ait bir sır. Diğer mahluktan ayıran insana ait sır. "sırr-ı insani" demek insana ait sır... insana mahsus. Bu sır 7 sıfat-ı sububitiye zemininde oluyor. 7 sububuti sıfat vücudunu oluşturmış. Yani 7 subuti sıfat tencerede karıştırdır, hulasasına Latife-i Rabbaniyeyi oluşturan "sırr-ı insani" kodlamış. Sırf 7 subuti sıfat olsa onun adı fuur olurdu. Bu suurun da içerisi. Suurun içerisi "sırr-ı insani" dir Fer-hubanallah...

Hani Allah'ın cc demiştiki: bilmana: Herşeyin bir sırrı var. İnsan benim sırrımdır, ben de insanın... demiş ya. Allah-u alem Allah'a ait olan "sırr-ı insani" Latife-i Rabbaniye... yani: Zeminî 7 subuti sıfat.

Bunun üzerine konan "sırr-ı insani" insanın sırrı bu latife-i Rabbaniyedir. insani olan sır. insani insan yapan sır bu.

Bu latife:

insan binasının

namaz Penceresinden

teneffüs ediyor.

Devamı 19. defterde.

